

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 1.4.2014
COM(2014) 163 final

2014/0095 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για τη θέσπιση θεώρησης περιοδείας και την τροποποίηση της σύμβασης εφαρμογής της
συμφωνίας του Σένγκεν και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 562/2006 και (ΕΚ)
αριθ. 767/2008**

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Στο πλαίσιο της διακυβερνητικής συνεργασίας Σένγκεν θεσπίστηκαν λεπτομερείς κανόνες σχετικά με την είσοδο και την παραμονή υπηκόων τρίτων χωρών για διάστημα έως τριών μηνών εντός περιόδου έξι μηνών (η αποκαλούμενη βραχεία παραμονή)¹. Στόχος ήταν η διασφάλιση της ασφάλειας του χώρου Σένγκεν² και η παροχή δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας εντός του, μεταξύ άλλων και για τους υπηκόους τρίτων χωρών. Στη συνέχεια, οι εν λόγω κανόνες εξελίχθηκαν περαιτέρω και ενοποιήθηκαν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ. Για τους σκοπούς της παρούσας πρότασης, βασικά στοιχεία της ισχύουσας νομοθεσίας είναι τα εξής:

- Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 562/2006 (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) και οι επακόλουθες τροποποιήσεις του³ μεταξύ άλλων ορίζονται προϋποθέσεις εισόδου των υπηκόων τρίτων χωρών για παραμονή βραχείας διάρκειας·
- Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 (κανονισμός για τις θεωρήσεις) και οι επακόλουθες τροποποιήσεις του⁴ περιλαμβάνει κατάλογο με τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων με σκοπό τη βραχεία παραμονή, καθώς και κατάλογο με τις χώρες οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή·
- Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 (κώδικας θεωρήσεων) και οι επακόλουθες τροποποιήσεις του⁵ θεσπίζουν τις εναρμονισμένες διαδικασίες και προϋποθέσεις για την επεξεργασία των αιτήσεων χορήγησης θεωρήσεων βραχείας παραμονής και την έκδοση θεωρήσεων·
- Η Σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν⁶ (CISA), και οι τροποποιήσεις της σύμβασης θεσπίζουν την αρχή της «αμοιβαίας αναγνώρισης» των θεωρήσεων βραχείας διάρκειας. Επίσης παρέχουν το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας για διάστημα έως 90 ημέρες εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών για υπηκόους τρίτων χωρών κατόχους έγκυρου τίτλου διαμονής ή έγκυρης εθνικής θεώρησης μακράς διάρκειας που έχουν εκδοθεί από κάποιο κράτος μέλος⁷.

Φυσικά, είναι δυνατόν υπήκοοι τρίτων χωρών να παραμείνουν στον χώρο Σένγκεν για διάστημα μεγαλύτερο των τριών μηνών ή των 90 ημερών, αλλά αυτό δεν πρέπει να γίνεται βάσει των ισχυουσών διατάξεων σχετικά με τη βραχεία παραμονή. Προϋπόθεση είναι η

¹ Να σημειωθεί ότι έως τις 18 Οκτωβρίου 2013 οι συναφείς διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν αναφέρονταν σε «τρεις μήνες εντός διαστήματος έξι μηνών από την ημερομηνία πρώτης εισόδου». Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 610/2013 (ΕΕ L 182 της 29.6.2013, σ. 1) όρισε εκ νέου την έννοια της «παραμονής βραχείας διάρκειας» (δηλαδή το χρονικό πεδίο εφαρμογής του κεκτημένου του Σένγκεν) και αναφέρεται σε «90 ημέρες εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών».

² http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/schengen/index_en.htm.

³ Η ενοποιημένη έκδοση διατίθεται στην ηλεκτρονική διεύθυνση:

⁴ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2006R0562:20100405:EL:PDF>.

⁵ Η ενοποιημένη έκδοση διατίθεται στην ηλεκτρονική διεύθυνση:

⁶ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2001R0539:20110111:EL:PDF>.

⁷ Η ενοποιημένη έκδοση διατίθεται στην ηλεκτρονική διεύθυνση:

⁸ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2009R0810:20120320:EL:PDF>.

⁹ ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 19.

¹⁰ Εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά, ως «κράτη μέλη» νοούνται τα κράτη μέλη της ΕΕ που εφαρμόζουν πλήρως την κοινή πολιτική θεώρησης (το σύνολο των κρατών μελών της ΕΕ με εξαίρεση της Βουλγαρίας, της Κροατίας, της Κύπρου, της Ιρλανδίας, της Ρουμανίας και του Ηνωμένου Βασιλείου), και οι συνδεδεμένες χώρες Σένγκεν (Ισλανδία, Λιχτενστάιν, Νορβηγία και Ελβετία).

μόνιμη διαμονή σε κάποιο κράτος μέλος, επομένως οι υπήκοοι τρίτων χωρών οφείλουν να υποβάλουν αίτηση έκδοσης τίτλου διαμονής ή θεώρησης μακράς διάρκειας από το οικείο κράτος μέλος. Οι άδειες αυτές συνδέονται με κάποιον σκοπό, εκδίδονται για σκοπούς εργασίας, επιχειρηματικής δραστηριότητας, σπουδών, οικογενειακής επανένωσης, κ.λπ., αλλά καταρχήν όχι για τουρισμό. Δεν υπάρχουν γενικοί, οριζόντιοι κανόνες σε επίπεδο ΕΕ που να ορίζουν τις προϋποθέσεις έκδοσης τίτλων διαμονής ή θεωρήσεων μακράς διάρκειας, ωστόσο υπάρχουν τομεακές οδηγίες που αφορούν συγκεκριμένες κατηγορίες υπηκόων τρίτων χωρών, π.χ. εργαζόμενους ή σπουδαστές. Εντούτοις, οι εν λόγω οδηγίες δεν προβλέπουν την πλήρη εναρμόνιση και αφήνουν στα κράτη μέλη περιθώρια ελιγμών ώστε να ορίζουν εξαιρέσεις και παρεκκλίσεις και να καθορίζουν ορισμένες λεπτομέρειες στο εθνικό τους δίκαιο.

Ο «περιορισμός» των «90 ημερών εντός περιόδου 180 ημερών» στο κεκτημένο του Σένγκεν δεν αποτελεί κάτι μοναδικό στη νομοθεσία περί αλλοδαπών. Η εθνική νομοθεσία περί αλλοδαπών κατά παράδοση διακρίνει μεταξύ των εισόδων για βραχεία παραμονή (έναν, τρεις, έξι μήνες) –«επισκέπτες»– ιδίως για τουρισμό, για τις οποίες ισχύουν λιγότερο αυστηρές προϋποθέσεις, και της εισόδου υπηκόων τρίτων χωρών που επιθυμούν να παραμείνουν στη χώρα για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα για εργασία, σπουδές, κ.λπ. για την οποία ισχύουν πιο αυστηρές προϋποθέσεις. Σε κάθε περίπτωση, ανεξάρτητα από τη διαχωριστική γραμμή μεταξύ των επισκέψεων βραχείας διάρκειας και της διαμονής και ανεξάρτητα από τους όρους που επιβάλλονται στους αλλοδαπούς, η εθνική νομοθεσία προβλέπει κατάλληλες εγκρίσεις για την είσοδο, την παραμονή και τη διαμονή, ανεξάρτητα από τη διάρκεια της προβλεπόμενης παραμονής στην επικράτεια ενός κράτους μέλους (θεωρήσεις με διαφορετική διάρκεια ισχύος, παράταση θεωρήσεων, τίτλοι προσωρινής διαμονής, τίτλοι μόνιμης διαμονής, κ.λπ.).

Εντούτοις, το ισχύον κεκτημένο του Σένγκεν και το ενωσιακό κεκτημένο στον τομέα της μετανάστευσης δεν προβλέπουν ένα σύστημα που να καλύπτει όλα τα είδη προβλεπόμενης παραμονής συγκρίσιμο με την εν λόγω εθνική νομοθεσία. Για νομικούς και πολιτικούς λόγους, όπως περιγράφονται ανωτέρω, το κεκτημένο του Σένγκεν καλύπτει την παραμονή βραχείας διάρκειας στην επικράτεια όλων των κρατών μελών, ενώ οι νομικές πράξεις της Ένωσης που έχουν αναπτυχθεί στον τομέα της πολιτικής μετανάστευσης/εισόδου ορίζουν το πλαίσιο για τη θέσπιση εθνικής νομοθεσίας όσον αφορά την είσοδο υπηκόων τρίτων χωρών για διαστήματα παραμονής άνω των τριών μηνών στην *εκάστοτε* εθνική επικράτεια.

Ο χώρος Σένγκεν έχει επεκταθεί σε 26 χώρες και πολλοί υπήκοοι τρίτων χωρών, όπως τουρίστες, καλλιτέχνες που κάνουν ζωντανές εμφανίσεις, ερευνητές, σπουδαστές, κ.λπ., έχουν νόμιμους λόγους να μετακινούνται εντός του εν λόγω χώρου για διάστημα μεγαλύτερου των 90 ημερών εντός δεδομένης περιόδου 180 ημερών χωρίς να θεωρούνται «μετανάστες». Δεν επιθυμούν ή/και δεν χρειάζεται να παραμείνουν σε ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος για διάστημα μεγαλύτερο των τριών μηνών. Ωστόσο, *δεν υφίσταται θεώρηση Σένγκεν ή άλλη άδεια που να επιτρέπει την παραμονή για διάστημα άνω των τριών μηνών ή των 90 ημερών στον χώρο Σένγκεν.*

Κατά την άροδο των ετών η Επιτροπή έχει λάβει πολυάριθμες καταγγελίες και αιτήματα από υπηκόους τρίτων χωρών για εξεύρεση λύσης σε αυτό το πρόβλημα, τόσο από άτομα που υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης όσο και από άτομα που απαλλάσσονται από την εν λόγω υποχρέωση. Ο «περιορισμός» των «90 ημερών εντός περιόδου 180 ημερών» πιθανώς να ήταν κατάλληλος για το μέγεθος των πέντε ιδρυτικών μελών της συνεργασίας Σένγκεν. Ωστόσο, όταν ο χώρος Σένγκεν αριθμεί 26 κράτη μέλη, το εν λόγω όριο αποτελεί σημαντικό εμπόδιο για πολλούς υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι έχουν έννομο συμφέρον να μετακινούνται εντός των κρατών μελών. Επίσης συνεπάγεται απώλεια οικονομικών ευκαιριών για τα κράτη μέλη.

Το κύριο χαρακτηριστικό των ταξιδιωτών που αναφέρουν προβλήματα είναι ότι σκοπεύουν να «περιοδεύσουν» στην Ευρώπη/στα κράτη μέλη. Επιθυμούν να παραμείνουν στον χώρο Σένγκεν για διάστημα μεγαλύτερο των 90 ημερών (εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών). Επομένως, εάν είναι υπήκοοι τρίτων χωρών που υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης, δεν μπορούν να αιτηθούν θεώρηση «Σένγκεν» βραχείας παραμονής, διότι αυτή εκδίδεται μόνο για ταξίδια μέγιστης διάρκειας 90 συναπτών ημερών. Ούτε οι υπήκοοι τρίτων χωρών που δεν υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης δικαιούνται, κατά κανόνα, να αιτηθούν τέτοια θεώρηση. Καμία όμως από τις δύο αυτές κατηγορίες υπηκόων τρίτων χωρών δεν προτίθεται να παραμείνει σε κάποιο κράτος μέλος για διάστημα μεγαλύτερο των 90 ημερών, επομένως δεν μπορούν να αιτηθούν την έκδοση «εθνικής» θεώρησης μακράς διάρκειας⁸ ή την έκδοση τίτλου διαμονής.

Αυτό το νομοθετικό κενό μεταξύ του κεκτημένου του Σένγκεν και των ενωσιακών και εθνικών κανόνων για τη μετανάστευση συνεπάγεται ότι οι εν λόγω ταξιδιώτες οφείλουν, καταρχήν, να εγκαταλείψουν τον χώρο Σένγκεν την τελευταία ημέρα των 90 συναπτών ημερών παραμονής τους και να «περιμένουν» για 90 ημέρες εκτός των κρατών μελών έως ότου τους επιτραπεί να επιστρέψουν για την επόμενη νόμιμη παραμονή. Η κατάσταση δεν μπορεί να αιτιολογηθεί βάσει λόγων ασφαλείας των κρατών μελών και δεν εξυπηρετεί τα οικονομικά, πολιτιστικά και εκπαιδευτικά τους συμφέροντα.

Ειδικότερα, οι ενώσεις και οι ομάδες συμφερόντων που εκπροσωπούν καλλιτέχνες ζωντανών εμφανίσεων τονίζουν ότι συχνά δυσκολεύονται να διοργανώσουν περιοδείες στην Ευρώπη λόγω του «περιορισμού των 90 ημερών ανά 180 ημέρες» ως προς την παραμονή. Οι περιοδεύοντες θίασοι εν γένει δεν πληρούν τις προϋποθέσεις διαμονής που θα έδιναν τη δυνατότητα σε καλλιτέχνες, προσωπικό και στα μέλη των οικογενειών τους να λαμβάνουν θεωρήσεις μακράς διάρκειας ή τίτλους διαμονής. Δεδομένου ότι το προσωπικό αυτών των θιάσων διαθέτει συχνά υψηλή εξειδίκευση και κατάρτιση, η αντικατάστασή τους συνήθως είτε δεν είναι δυνατή ή θα ήταν εξαιρετικά δαπανηρή ή θα προκαλούσε μεγάλη αναστάτωση. Σύμφωνα με παραδείγματα που έχει υποβάλει η Ευρωπαϊκή Ένωση Τσίρκων (European Circus Association – ECA), η απώλεια εσόδων ανά ανάθεση (δηλαδή ανά πόλη στην οποία εμφανίζεται φημισμένος θίασος) ανήλθε σε 380 000 ευρώ σε μία περίπτωση και σε 920 000 ευρώ σε μία άλλη (απασχόληση τοπικού εργατικού δυναμικού σε θέσεις ταξιθετών, δικαιώματα εκμετάλλευσης, συνεργεία καθαρισμού, ενοικίαση εγκαταστάσεων, φόροι και τέλη, τοπικοί προμηθευτές, εκτυπώσεις, ενέργειες εμπορικής προώθησης, υπηρεσίες, ξενοδοχεία και εστιατόρια, υπηρεσίες τοπικών μεταφορών, μισθοί και αμοιβές που καταβάλλονται σε κάθε πόλη). Η ECA ανέφερε επίσης περιπτώσεις στις οποίες ένας θίασος αναγκάστηκε να αντικαταστήσει ή να απασχολήσει εκ περιτροπής καλλιτέχνες και μέλη του συνεργείου προκειμένου να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση με τον «περιορισμό» περί παραμονής. Σε μία περίπτωση, το κόστος που επωμίστηκε ο θίασος για την αντικατάσταση 36 μελών προσωπικού ανήλθε στα 110 000 ευρώ. Σύμφωνα με τον Ευρωπαϊκό Σύνδεσμο Εργοδοτικών Ενώσεων στον Τομέα των Παραστατικών Τεχνών (Performing Arts Employers Associations League Europe - Pearle*), η απουσία «εναλλακτικής» άδειας στοιχίζει στην ΕΕ από 500 εκατομμύρια έως 1 δισεκατομμύριο ευρώ ετησίως, ποσό σημαντικό δεδομένης της τρέχουσας χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κατάστασης.

Σύμφωνα με τα ταξιδιωτικά πρακτορεία, και όπως προκύπτει από τις πολυάριθμες ερωτήσεις που υποβάλλονται στην Επιτροπή, ολοένα και περισσότεροι «μεμονωμένοι» ταξιδιώτες (σπουδαστές, ερευνητές, καλλιτέχνες και επαγγελματίες του πολιτιστικού τομέα, συνταξιούχοι, επιχειρηματίες, πάροχοι υπηρεσιών, κ.λπ.) εκδηλώνουν έντονο ενδιαφέρον να

⁸ Πρβλ. το άρθρο 19 της CISA, παραπομπή στην υποσημείωση 6.

τους επιτρέπεται η κυκλοφορία εντός του χώρου Σένγκεν για διάστημα μεγαλύτερο των 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών.

Επιπλέον, υπάρχουν πολλοί υπήκοοι τρίτων χωρών που ήδη διαμένουν εντός του χώρου Σένγκεν με θεώρηση μακράς διάρκειας ή με τίτλο διαμονής εκδοθέντα από κράτος μέλος, οι οποίοι πρέπει ή επιθυμούν να ταξιδέψουν σε άλλα κράτη μέλη κατά τη διάρκεια της διαμονής τους ή μετά την ολοκλήρωσή της. Για παράδειγμα, σπουδαστές υπήκοοι τρίτων χωρών ενδέχεται να θελήσουν να ταξιδέψουν εντός του χώρου Σένγκεν μετά την ολοκλήρωση των σπουδών τους, π.χ. για έξι μήνες, πριν επιστρέψουν στη χώρα τους. Σύμφωνα με το άρθρο 21 της CISA, τα εν λόγω άτομα έχουν το δικαίωμα, καταρχήν, να κυκλοφορούν ελεύθερα στα κράτη μέλη βάσει της ισχύουσας θεώρησης μακράς διάρκειας ή του ισχύοντος τίτλου διαμονής που διαθέτουν, αλλά και στην περίπτωση τους ισχύει ο «περιορισμός» των «90 ημερών εντός περιόδου 180 ημερών».

Ο γενικός κανόνας δεν δημιουργεί προβλήματα στη συντριπτική πλειονότητα των ταξιδιωτών και πρέπει να διατηρηθεί. Αλλά ήδη το 2001 η Επιτροπή αναγνώρισε την ανάγκη να συμπληρωθεί ο εν λόγω κανόνας με τη θέσπιση άδειας για διαστήματα παραμονής στον χώρο Σένγκεν μεγαλύτερα των τριών μηνών. Υπέβαλε πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες υπήκοοι τρίτων χωρών δύνανται να ταξιδεύουν ελεύθερα εντός του εδάφους των κρατών μελών για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες, με τη θέσπιση ειδικής άδειας ταξιδίου και με τον καθορισμό των προϋποθέσεων εισόδου ενόψει μετακίνησης που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες⁹.

Η Επιτροπή πρότεινε τη θέσπιση *ειδικής άδειας ταξιδίου* που επιτρέπει σε υπηκόους τρίτων χωρών να μετακινούνται ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών για ανώτατο διάστημα έξι μηνών εντός περιόδου δώδεκα μηνών. Η άδεια θα επέτρεπε την παραμονή για έξι συναπτούς μήνες εντός του χώρου Σένγκεν, αλλά οι δικαιούχοι δεν θα μπορούσαν να παραμείνουν σε ένα κράτος μέλος για διάστημα μεγαλύτερο των τριών μηνών. Η πρόταση αυτή –που κάλυπτε και διάφορα άλλα ζητήματα, π.χ. την απέλαση– αποσύρθηκε επισήμως από την Επιτροπή τον Μάρτιο του 2006. Οι βασικοί προβληματισμοί των κρατών μελών τότε αφορούσαν τη νομική βάση και την αναμενόμενη γραφειοκρατία σε σχέση με την προτεινόμενη άδεια. Ορισμένα κράτη μέλη είχαν αντιρρήσεις ως προς το σχέδιο θέσπισης της άδειας για υπηκόους τρίτων χωρών που υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης βραχείας διάρκειας, καθώς θεωρούσαν ότι αυτό ενδέχεται να έθιγε την ακεραιότητα του καθεστώτος θεωρήσεων βραχείας διάρκειας.

Το προαναφερόμενο νομοθετικό κενό αναγκάζει τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν με ελαστικό τρόπο τους κανόνες και να κάνουν χρήση νομικών πράξεων που δεν έχουν σχεδιαστεί για την «παράταση» εγκεκριμένης παραμονής στον χώρο Σένγκεν: εφαρμογή του άρθρου 20 παράγραφος 2¹⁰ της CISA ή έκδοση θεωρήσεων με περιορισμένη εδαφική ισχύ (θεωρήσεις LTV) δυνάμει του άρθρου 25 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κώδικα θεωρήσεων¹¹. Οι

⁹ COM(2001) 388 τελικό. ΕΕ C 270 της 25.9.2001, σ. 244.

¹⁰ «Αλλοδαποί μη υποκείμενοι στην υποχρέωση θεωρήσεως μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα στο έδαφος των συμβαλλομένων μερών επί τρεις μήνες κατ' ανώτατο όριο, εντός περιόδου έξι μηνών, [...]». Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν παρακωλύουν το δικαίωμα κάθε συμβαλλομένου μέρους να παρατείνει την παραμονή αλλοδαπού στο έδαφός του πέραν των τριών μηνών, κάτω από ειδικές συνθήκες ή κατ' εφαρμογή των διατάξεων διμερούς συμφωνίας η οποία έχει συναφθεί πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης».

¹¹ «Θεώρηση περιορισμένης εδαφικής ισχύος χορηγείται κατ' εξαίρεση στις ακόλουθες περιπτώσεις: [...] β) όταν για λόγους οι οποίοι θεωρούνται αιτιολογημένοι από το προξενείο χορηγείται νέα θεώρηση για παραμονή κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου 180 ημερών σε αιτούντα ο οποίος, διαρκούσης της περιόδου των 180 ημερών, χρησιμοποίησε ήδη ομοιόμορφη θεώρηση ή θεώρηση περιορισμένης εδαφικής ισχύος που επιτρέπει παραμονή 90 ημερών.»

πρακτικές αυτές περιγράφονται αναλυτικά στο παράρτημα 7 της εκτίμησης επιπτώσεων¹² που συνοδεύει την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ενωσιακού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων) (αναδιατύπωση)¹³ που υποβλήθηκε παράλληλα.

Είναι επομένως ευκαταία η θέσπιση νέου είδους θεώρησης τόσο για τους υπηκόους τρίτων χωρών που απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης όσο και για εκείνους που υπόκεινται σε αυτή και έχουν έννομο συμφέρον να ταξιδεύουν στον χώρο Σένγκεν για διάστημα μεγαλύτερο των 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών.

Στόχος της πρότασης είναι να συμπληρώσει το νομοθετικό κενό μεταξύ του κεκτημένου του Σένγκεν στον τομέα της παραμονής βραχείας διάρκειας και του ενωσιακού/εθνικού δικαίου σχετικά με τη διαμονή σε ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος, με τους εξής τρόπους:

- θεσπίζοντας ένα νέο είδος θεώρησης («θεώρηση περιοδείας») για προβλεπόμενη παραμονή σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, διάρκειας άνω των 90 ημερών, αλλά κάτω του ενός έτους (με δυνατότητα παράτασης έως τα δύο έτη), υπό τον όρο ότι ο αιτών δεν σκοπεύει να παραμείνει στο ίδιο κράτος μέλος για διάστημα μεγαλύτερο των 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών, και
- προσδιορίζοντας τις διαδικασίες αίτησης και τις προϋποθέσεις έκδοσης θεωρήσεων περιοδείας.

Με την πρόταση δεν ρυθμίζονται ούτε οι προϋποθέσεις και οι διαδικασίες για την έγκριση της παραμονής υπηκόων τρίτων χωρών για διάστημα άνω των τριών μηνών σε κάποιο κράτος μέλος, ούτε οι προϋποθέσεις και οι διαδικασίες για την έκδοση αδειών εργασίας ή ισοδύναμων εγκρίσεων (π.χ. πρόσβασης στην αγορά εργασίας).

Μολονότι στην πρόταση ορίζεται ότι πολλές διατάξεις του κώδικα θεωρήσεων πρέπει να ισχύουν και για τη διεκπεραίωση του νέου τύπου θεωρήσεων, αιτιολογείται η υποβολή χωριστής πρότασης αντί της ενσωμάτωσης των εν λόγω διατάξεων στην πρόταση τροποποίησης του κώδικα θεωρήσεων, δεδομένου ότι το πεδίο εφαρμογής του κώδικα περιλαμβάνει τους κανόνες και τις διαδικασίες χορήγησης θεωρήσεων σε υπηκόους τρίτων χωρών που υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης (πρβλ. το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001).

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

• Διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη

Περιγράφεται στην εκτίμηση επιπτώσεων που αναφέρεται στο τμήμα 1. Γενικά, οι ομάδες συμφερόντων, και ειδικότερα οι ενώσεις καλλιτεχνών, επιβεβαιώνουν ότι το χάσμα στο υφιστάμενο νομικό πλαίσιο αποτελεί σημαντικό φραγμό στην κινητικότητα, είτε για λόγους επαγγελματικούς είτε αναψυχής, και επικροτούν τη θέσπιση νέου είδους θεώρησης. Τα περισσότερα κράτη μέλη, ωστόσο, φαίνεται να αμφισβητούν την ανάγκη ανάληψης δράσης, διότι θεωρούν ότι αφορά περιορισμένο αριθμό αιτούντων. Ορισμένα κράτη μέλη εξέφρασαν ανησυχίες σχετικά με τη νομική βάση (πρβλ. το τμήμα 3).

• Εκτίμηση επιπτώσεων

Η εκτίμηση επιπτώσεων της θέσπισης άδειας που επιτρέπει σε υπηκόους τρίτων χωρών να παραμένουν στον χώρο Σένγκεν για διάστημα μεγαλύτερο των 90 ημερών εντός οιασδήποτε

¹² SWD(2014) 68.

¹³ COM(2014) 164.

περιόδου 180 ημερών περιλαμβάνεται στην «εκτίμηση επιπτώσεων» που συνοδεύει την πρόταση για τροποποίηση του κώδικα θεωρήσεων.

Στην «εκτίμηση επιπτώσεων» εξετάστηκαν δύο κανονιστικές επιλογές.

Μία από τις επιλογές, ένα νέο είδος άδειας που καλύπτει την προβλεπόμενη παραμονή στον χώρο Σένγκεν για διάστημα μεγαλύτερο των 90 ημερών αλλά μικρότερο των 360 ημερών προβλεπόταν «μόνο» για περιορισμένη ομάδα υπηκόων τρίτων χωρών: καλλιτέχνες (ή αθλητές), επαγγελματίες του πολιτιστικού τομέα και μέλη των ομάδων τους που απασχολούνται από αξιόπιστους και αναγνωρισμένους θιάσους ή οργανισμούς ζωντανών παραστάσεων και μέλη της στενής οικογενείας τους που ταξιδεύουν μαζί τους. Ο περιορισμός των δικαιούχων σε αυτή την ομάδα στηρίχτηκε στο δεδομένο ότι αυτή φαίνεται να είναι η βασική ομάδα υπηκόων τρίτων χωρών που θίγονται από το υφιστάμενο νομοθετικό κενό.

Μια άλλη επιλογή πολιτικής προέβλεπε παρεμφερή άδεια όχι μόνο για τη συγκεκριμένη κατηγορία υπηκόων τρίτων χωρών, αλλά για όλους τους υπηκόους τρίτων χωρών (δηλ., «μεμονωμένους» ταξιδιώτες, π.χ. τουρίστες, ερευνητές, σπουδαστές, επιχειρηματίες). Εφόσον το πρόβλημα οφείλεται σε νομοθετικό κενό μεταξύ του κεκτημένου του Σένγκεν όσον αφορά την παραμονή βραχείας διάρκειας εντός του χώρου Σένγκεν και της νομοθεσίας σχετικά με την είσοδο υπηκόων τρίτων χωρών για παραμονή άνω των 90 ημερών στο έδαφος κράτους μέλους, δεν παρουσιάστηκε μη κανονιστική επιλογή πολιτικής.

Η εκτίμηση επιπτώσεων¹⁴ κατέδειξε ότι η απουσία άδειας που θα επέτρεπε σε ταξιδιώτες να παραμένουν στον χώρο Σένγκεν για διάστημα άνω των 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών *συνεπάγεται σημαντική οικονομική ζημία για την ΕΕ*. Σύμφωνα με τη μελέτη στην οποία στηρίζεται η εκτίμηση επιπτώσεων, ο αριθμός των πιθανών δικαιούχων της νέας άδειας είναι μάλλον περιορισμένος. Η εφαρμογή της πρώτης επιλογής ενδεχομένως να αφορά περίπου 60 000 αιτούντες, ενώ η δεύτερη επιλογή ενδέχεται να αφορά διπλάσιο αριθμό δυνητικών αιτούντων. Πρόκειται για σχετικά μικρό αριθμό εάν ληφθεί υπόψη ότι υποβλήθηκαν περισσότερες από 15 εκατομμύρια αιτήσεις για έκδοση θεωρήσεων «Σένγκεν» το 2012 και ότι ο αριθμός των αιτήσεων αυξάνεται σταθερά.

Ωστόσο, οι εν λόγω ταξιδιώτες θεωρείται ότι «ξοδεύουν πολλά» και επομένως είναι πιθανόν να παράγουν σημαντικά έσοδα και να τονώσουν την οικονομική δραστηριότητα στην ΕΕ, μεταξύ άλλων επειδή παραμένουν μεγαλύτερο χρονικό διάστημα στον χώρο Σένγκεν. Η πρώτη επιλογή θα μπορούσε να συνεπάγεται πρόσθετο εισόδημα για τον χώρο Σένγκεν που υπολογίζεται στα 500 εκατομμύρια ευρώ ετησίως. Ο οικονομικός αντίκτυπος της άλλης επιλογής υπολογίζεται σε περίπου 1 δισεκατομμύριο ευρώ. Αμφότερες οι επιλογές συνεπάγονται οικονομικό όφελος λόγω των χρημάτων που θα ξοδεύουν οι «νέοι» ταξιδιώτες που προσελκύονται από μια νέα ευκαιρία να παραμείνουν στον χώρο Σένγκεν για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, χωρίς να χρειάζεται να καταφύγουν σε επαχθείς «εναλλακτικές επιλογές» στα όρια της νομιμότητας, όπως είναι η απόκτηση θεωρήσεων LTV.

Η εκτίμηση επιπτώσεων κατέδειξε επίσης ότι το διοικητικό κόστος διεκπεραίωσης του νέου τύπου άδειας δεν θα είναι σημαντικό, δεδομένου του περιορισμένου αριθμού αιτήσεων που αναμένονται και λόγω του τέλους που θα επιβληθεί. Για υπηκόους τρίτων χωρών σήμερα, η υποβολή αίτησης για την έκδοση νέας θεώρησης ή για παρατάσεις συνεπάγεται ήδη κόστος. Όσον αφορά τη δεύτερη επιλογή, στην εκτίμηση επιπτώσεων επισημαίνεται ένας

¹⁴ Στην εκτίμηση επιπτώσεων επισημαίνεται επίσης ότι είναι πολύ δύσκολη η εκτίμηση των οικονομικών και χρηματοοικονομικών επιπτώσεων στον εν λόγω τομέα λόγω της απουσίας δεδομένων και συνεπώς μεθοδολογίας εκτιμήσεων, επομένως τα αριθμητικά στοιχεία που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο πρέπει να αντιμετωπίζονται με επιφύλαξη.

συγκεκριμένος κίνδυνος: ορισμένοι κάτοχοι της νέας άδειας ενδέχεται να αναζητήσουν απασχόληση στη μαύρη αγορά.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Λεπτομερής επεξήγηση της πρότασης

Στόχος της πρότασης είναι να καλύψει ένα νομοθετικό κενό. Επομένως, στο άρθρο 1 της πρότασης θεσπίζεται ένα νέο είδος θεώρησης, καλούμενη «θεώρηση περιοδείας» (touring visa - θεώρηση τύπου T). Στο εν λόγω άρθρο διευκρινίζεται επίσης ότι ο κανονισμός δεν θίγει το κερτιμένο στον τομέα της εισόδου/μετανάστευσης. Αυτό συνεπάγεται, για παράδειγμα, ότι ο κανονισμός δεν θίγει τη νομοθεσία των κρατών μελών σε σχέση με τον αντίκτυπο της «απουσίας» υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν στο οικείο κράτος μέλος βάσει του τίτλου διαμονής τους κατά το διάστημα που ταξιδεύουν σε άλλα κράτη μέλη βάσει θεώρησης περιοδείας. Ούτε οι υπήκοοι τρίτων χωρών που ασκούν (ενδοενοσιακή) κινητικότητα δυνάμει των ενωσιακών κανόνων καλύπτονται από τον κανονισμό.

Το άρθρο 2 θεσπίζει μια θεμελιώδη αρχή παραπέμποντας παράλληλα στις διατάξεις τόσο του κώδικα θεωρήσεων όσο και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 767/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για το Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις (VIS) και την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ κρατών μελών για τις θεωρήσεις μικρής διάρκειας (κανονισμός VIS)¹⁵. Η θεώρηση περιοδείας διαφέρει από πολλές απόψεις από τη θεώρηση βραχείας διάρκειας, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2 του κώδικα θεωρήσεων. Εντούτοις, εμφανίζει σημαντικές ομοιότητες με μια ενιαία θεώρηση, καθώς καταρχήν ισχύει στο έδαφος όλων των κρατών μελών. Το νέο είδος θεώρησης θεσπίζεται επί της νομικής βάσης των θεωρήσεων και αδειών βραχείας διάρκειας, βασίζεται δηλαδή στο άρθρο 77 της ΣΛΕΕ. Ως εκ τούτου, αιτιολογείται καταρχήν η εφαρμογή των συναφών διατάξεων του κώδικα θεωρήσεων στη θεώρηση περιοδείας. Οι επόμενες διατάξεις (άρθρα 4 έως 9) προσδιορίζουν αναλυτικά ποιες διατάξεις του κώδικα θεωρήσεων θα ισχύουν ως προς τους όρους και τις διαδικασίες για την έκδοση θεώρησης περιοδείας, και ορίζουν τις παρεκκλίσεις και τις προσθήκες σε αυτούς τους κανόνες, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες αυτού του νέου είδους θεώρησης. Για τον σκοπό αυτό, τα επόμενα άρθρα ακολουθούν τη διάρθρωση του κώδικα θεωρήσεων, προχωρώντας κεφάλαιο προς κεφάλαιο και επιβεβαιώνοντας για κάθε επιμέρους διάταξη εάν ισχύει και εάν υπάρχουν τυχόν προσθήκες ή παρεκκλίσεις. Καθώς η Επιτροπή προτείνει παράλληλα αναδιατύπωση του κώδικα θεωρήσεων¹⁶, η παρούσα πρόταση παραπέμπει στις διατάξεις της πρότασης αναδιατύπωσης του κανονισμού και όχι στον υφιστάμενο κανονισμό¹⁷. Ο κανονισμός VIS, όπως τροποποιείται από την παρούσα πρόταση, θα ισχύει πλήρως για τις θεωρήσεις περιοδείας, χωρίς να απαιτούνται προσθήκες ή παρεκκλίσεις.

Το άρθρο 3 προβλέπει ότι ορισμένοι ορισμοί που περιέχονται στον κώδικα θεωρήσεων (π.χ. «υπήκοος τρίτης χώρας», «αυτοκόλλητη θεώρηση», «αίτηση», «προξενείο») ισχύουν και για την παρούσα πρόταση. Επιπροσθέτως, ορίζει τη «θεώρηση περιοδείας» ως μια άδεια που εκδίδεται από ένα κράτος μέλος και καλύπτει προβλεπόμενη παραμονή σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη για συνολικό διάστημα άνω των 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών, υπό τον όρο ότι ο αιτών δεν προτίθεται να παραμείνει στο ίδιο κράτος μέλος για

¹⁵ EE L 218 της 13.8.2008, σ. 60.

¹⁶ COM(2014) 164.

¹⁷ Ως εκ τούτου, οι τροποποιήσεις στην πρόταση αναδιατύπωσης του κώδικα θεωρήσεων κατά τη νομοθετική διαδικασία πρέπει να αντικατοπτρίζονται και στην παρούσα πρόταση.

διάστημα άνω των 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών¹⁸. Αυτός ο τελευταίος «περιορισμός» σημαίνει ότι αποκλείονται οι εισοδοί για παραμονή άνω των τριών μηνών σε ένα κράτος μέλος.

Το άρθρο 4 ορίζει ποιες διατάξεις από αυτές που περιέχονται στον κώδικα θεωρήσεων και αφορούν τις αρχές που συμμετέχουν στις διαδικασίες αιτήσεων πρέπει να ισχύουν και για τη θεώρηση περιοδείας. Αποκλείεται η πιθανότητα υποβολής αίτησης στα εξωτερικά σύνορα για τη χορήγηση θεώρησης περιοδείας, διότι η έγκριση παραμονής ενδεχομένως έως και δύο έτη στον χώρο Σένγκεν απαιτεί ενδελεχή έλεγχο που σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να διενεργηθεί στα εξωτερικά σύνορα. Το άρθρο αυτό παρεκκλίνει επίσης από το άρθρο 5 του κώδικα θεωρήσεων καθώς ορίζει ότι το κράτος μέλος που είναι αρμόδιο να εξετάσει και να αποφανθεί επί μίας αίτησης για χορήγηση θεώρησης περιοδείας πρέπει να είναι το κράτος μέλος από τα εξωτερικά σύνορα του οποίου σκοπεύει να διέλθει ο αιτών προκειμένου να εισέλθει στο έδαφος των κρατών μελών. Τούτο αιτιολογείται από το γεγονός ότι για πολλούς υπηκόους τρίτων χωρών που επιθυμούν να περιοδεύσουν τον χώρο Σένγκεν για διάστημα άνω των 90 ημερών, οι διατάξεις του ισχύοντα κώδικα θεωρήσεων (βασικός προορισμός ως προς τον σκοπό ή τη διάρκεια της παραμονής) δεν μπορούν ουσιαστικά να εφαρμοστούν. Ο σκοπός της επίσκεψης είναι καταρχήν ο ίδιος σε όλα τα κράτη μέλη (π.χ. ζωντανές εμφανίσεις ή τουρισμός), ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις οι αιτούντες ενδέχεται να μη γνωρίζουν εκ των προτέρων τη διάρκεια της παραμονής τους σε κάθε μεμονωμένο κράτος μέλος. Τέλος, δυνάμει του άρθρου 4 επιτρέπεται σε ορισμένες κατηγορίες υπηκόων τρίτων χωρών να υποβάλλουν αίτηση για τη χορήγηση θεώρησης περιοδείας στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκονται νόμιμα. Τούτο αιτιολογείται, καθώς πολλοί υπήκοοι τρίτων χωρών που διαμένουν στο έδαφος των κρατών μελών, καθώς και οι υπήκοοι τρίτων χωρών που απαλλάσσονται της υποχρέωσης κατοχής θεώρησης για παραμονή έως 90 ημερών (βραχείας διάρκειας), διαθέτουν επαρκή οικονομικά μέσα και έννομο συμφέρον να κυκλοφορούν σε άλλα κράτη μέλη για διάστημα άνω των 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών ενώ κατοικούν/παραμένουν σε συγκεκριμένο κράτος μέλος (ή αμέσως μετά την ολοκλήρωση της παραμονής τους σε αυτό). Δεν είναι προς το συμφέρον της Ένωσης, ούτε στον τομέα της ασφάλειας ούτε στον τομέα της οικονομίας, να απαιτεί από αυτά τα άτομα να εγκαταλείψουν τον χώρο Σένγκεν προκειμένου να αιτηθούν τη χορήγηση θεώρησης περιοδείας στην χώρα προέλευσής τους.

Το άρθρο 5 προσδιορίζει τις διατάξεις του κώδικα θεωρήσεων που εφαρμόζονται στη διαδικασία αίτησης για χορήγηση θεώρησης περιοδείας και θεσπίζει πρόσθετες διατάξεις και απαλλαγές. Απαιτεί από τον αιτούντα να προσκομίσει έγκυρο ταξιδιωτικό έγγραφο, αναγνωρισμένο από το κράτος μέλος που είναι αρμόδιο να εξετάσει και να αποφανθεί επί της

¹⁸

Όπως αναφέρεται ανωτέρω, οι υπήκοοι τρίτων χωρών, είτε υπόκεινται σε υποχρέωση θεώρησης είτε όχι, μπορούν –στο πλαίσιο του καθεστώτος παραμονής βραχείας διάρκειας– να παραμείνουν στον χώρο Σένγκεν έως και 90 ημέρες εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών, γεγονός που επίσης μπορεί να σημαίνει παραμονή σε μόνο ένα κράτος μέλος. Ανάλογα με τις εισόδους και εξόδους, αυτό σημαίνει ότι σε περίοδο ενός έτους η μέγιστη διάρκεια νόμιμης παραμονής είναι 180 ημέρες (2 x 90 ημέρες). Λόγω του ότι οι θεωρήσεις περιόδου θα μπορούσαν να εκδίδονται για διάστημα έως και 1 έτος (360 ημέρες), η αναφορά στην «περίοδο 180 ημερών» είναι απαραίτητη ώστε να διασφαλίζεται ότι οι κάτοχοι θεώρησης περιόδου δεν δικαιούνται μικρότερη νόμιμη παραμονή στο ίδιο κράτος μέλος σε σύγκριση με τους υπηκόους τρίτων χωρών που δεν υπόκεινται σε υποχρέωση θεώρησης ή με τους κατόχους θεώρησης βραχείας διάρκειας πολλαπλών εισόδων που εκδίδεται με ισχύ τουλάχιστον διετή. Η απουσία αναφοράς στην «περίοδο 180 ημερών» για παράδειγμα θα σήμαινε ότι ενώ ένας ρώσος υπήκοος κάτοχος θεώρησης βραχείας διάρκειας πολλαπλών εισόδων ισχύος ενός έτους μπορεί καταρχήν να παραμείνει στο ίδιο κράτος μέλος για 180 (μη συναπτές) ημέρες εντός του ενός έτους ισχύος της θεώρησης, ο κάτοχος θεώρησης περιόδου ισχύος ενός έτους θα μπορούσε να παραμείνει μόνο για 90 ημέρες στο ίδιο κράτος μέλος καθόσον ισχύει η θεώρηση μετατοπίσεών του.

αίτησης και από τουλάχιστον ένα ακόμη κράτος μέλος το οποίο πρόκειται να επισκεφθεί ο αιτών. Ένας πρόσθετος όρος για τους αιτούντες είναι να προσκομίσουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ότι προτίθενται να παραμείνουν στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών για διάστημα άνω των 90 ημερών συνολικά χωρίς να παραμείνουν όμως για διάστημα άνω των 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών στο έδαφος κάποιου από αυτά τα κράτη μέλη. Στο άρθρο δεν προβλέπονται παρεκκλίσεις από τον κώδικα θεωρήσεων ως προς το τέλος θεώρησης, το οποίο ορίζεται επομένως στα 60 ευρώ (δηλαδή το πάγιο τέλος θεώρησης για την αίτηση χορήγησης της θεώρησης βραχείας διάρκειας). Αυτό αιτιολογείται δεδομένου ότι τα καθήκοντα των προξενείων, ανεξάρτητα από το εάν εξετάζουν αιτήσεις για τη χορήγηση θεώρησης βραχείας διάρκειας ή τη χορήγηση θεώρησης περιοδείας, είναι ουσιαστικά τα ίδια. Πρέπει επίσης να ισχύουν οι διατάξεις του κώδικα θεωρήσεων αναφορικά με τη μείωση και την απαλλαγή από το τέλος θεώρησης. Παρομοίως ισχύουν οι διατάξεις του κώδικα θεωρήσεων ως προς το τέλος εξυπηρέτησης που μπορεί να χρεωθεί από εξωτερικούς παρόχους υπηρεσιών και το οποίο δεν θα υπερβαίνει το ήμισυ του τέλους θεώρησης των 60 ευρώ.

Ένα άλλο σημαντικό κριτήριο που θεσπίζεται στο εν λόγω άρθρο είναι ότι οι αιτούντες οφείλουν να αποδεικνύουν ότι διαθέτουν επαρκή μέσα συντήρησης και σταθερή οικονομική κατάσταση, μέσω εκκαθαριστικών σημειωμάτων μισθοδοσίας ή αντιγράφων τραπεζικού λογαριασμού για περίοδο 12 μηνών προ της ημερομηνίας της αίτησης και/ή μέσω δικαιολογητικών εγγράφων που αποδεικνύουν ότι πρόκειται να αποκτήσουν επαρκή οικονομικά μέσα νομίμως κατά τη διάρκεια της παραμονής τους (π.χ. αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με συνταξιοδοτικά δικαιώματα). Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, θα επιτρέπεται στους κατόχους θεώρησης περιοδείας να αιτούνται στο κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκονται νόμιμα τη χορήγηση άδειας/αδειών εργασίας που απαιτούνται στα κράτη μέλη που θα επισκεφτούν στη συνέχεια. Η διάταξη αυτή δεν θίγει τις διατάξεις που αφορούν την πρόσβαση στην αγορά εργασίας και δεν ρυθμίζει το κατά πόσο απαιτείται άδεια εργασίας ούτε θίγει τους όρους έκδοσής της. Ρυθμίζει μόνο τον τόπο υποβολής της αίτησης, επιτρέποντας στον υπήκοο τρίτης χώρας να υποβάλει αίτηση χορήγησης άδειας εργασίας χωρίς να εξέλθει από τον χώρο Σένγκεν. Το άρθρο προβλέπει ορισμένες διαδικαστικές διευκολύνσεις (π.χ. πιθανή απαλλαγή από την υποχρέωση υποβολής ορισμένων εγγράφων τεκμηρίωσης) για συγκεκριμένες κατηγορίες αιτούντων που απασχολούνται ή προσκαλούνται από αξιόπιστη και αναγνωρισμένη εταιρεία, οργανισμό ή ίδρυμα, ειδικότερα σε επίπεδο διεύθυνσης ή ως ερευνητές, καλλιτέχνες, επαγγελματίες του πολιτιστικού τομέα, κ.λπ. Οι ενδιαφερόμενοι δικαίως υποστηρίζουν ότι για αυτές τις κατηγορίες προσώπων η διαδικασία δεν πρέπει να εστιάζει μόνο στον «μεμονωμένο» αιτούντα, αλλά και στο κατά πόσον είναι αξιόπιστη η εταιρεία/οργανισμός/ίδρυμα που αποστέλλει/υποδέχεται/προσκαλεί το εν λόγω πρόσωπο.

Πέραν της παραπομπής στις γενικές διατάξεις του κώδικα θεωρήσεων σχετικά με την εξέταση και την απόφαση επί μιας αίτησης που θα ισχύουν και για τις θεωρήσεις περιοδείας, η βασική διάταξη του άρθρου 6 ορίζει ότι πρέπει να αποδίδεται ιδιαίτερη προσοχή στην οικονομική κατάσταση του αιτούντα: επαρκή οικονομικά μέσα συντήρησης για τη συνολική διάρκεια της προβλεπόμενης παραμονής, περιλαμβανομένων επαρκών μέσων για την κάλυψη της στέγασης. Το εν λόγω άρθρο επίσης ορίζει γενική προθεσμία 20 ημερολογιακών ημερών για την έκδοση απόφασης επί μίας αίτησης. Η εν λόγω προθεσμία είναι μεγαλύτερη από τον ισχύοντα χρόνο επεξεργασίας των αιτήσεων για τη χορήγηση θεωρήσεων βραχείας διάρκειας και αιτιολογείται από την ανάγκη για διεξοδική εξέταση της οικονομικής κατάστασης του αιτούντα.

Δεδομένου ότι είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί η αλληλεπίδραση μεταξύ αφενός των περιόδων παραμονής βάσει των υφιστάμενων θεωρήσεων βραχείας διάρκειας και των αδειών

διαμονής και αφετέρου των περιόδων παραμονής βάσει θεωρήσεων περιοδείας ώστε να ενσωματωθεί το νέο είδος θεώρησης στο «σύστημα», το άρθρο 6 επιτρέπει τον συνδυασμό περιόδων παραμονής βάσει θεωρήσεων περιοδείας με προηγούμενα/μελλοντικά διαστήματα παραμονής που απαλλάσσονται της υποχρέωσης θεώρησης, με περιόδους παραμονής βάσει θεωρήσεων βραχείας διάρκειας, θεωρήσεων μακράς διάρκειας ή βάσει τίτλων διαμονής. Παρόμοιες διατάξεις πρόκειται να εισαχθούν και στον κώδικα θεωρήσεων και στον κώδικα συνόρων του Σένγκεν.

Το άρθρο 7 αναφέρεται στην έκδοση της θεώρησης περιοδείας, όπου πρέπει επίσης να ισχύουν συγκεκριμένες διατάξεις του κώδικα θεωρήσεων. Το άρθρο αυτό ορίζει ότι η θεώρηση περιοδείας πρέπει πάντοτε να επιτρέπει πολλαπλές εισόδους. Όσον αφορά τη διάρκεια της επιτρεπόμενης παραμονής –σε συνδυασμό με το άρθρο 8– η πρόταση προβλέπει τη δυνατότητα παραμονής έως και δύο συναπτών ετών στον χώρο Σένγκεν για όλους τους υπηκόους τρίτων χωρών που μπορούν να αποδείξουν ότι πληρούν τους όρους για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα. Κατά την αξιολόγηση μιας αίτησης, και ειδικότερα κατά τον προσδιορισμό της διάρκειας της επιτρεπόμενης παραμονής, τα προξενεία πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλους τους συναφείς παράγοντες, π.χ. το γεγονός ότι με πολίτες τρίτων χωρών των οποίων οι υπήκοοι απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης βραχείας διάρκειας, κατά παράδοση δεν εγείρονται προβλήματα παράνομης μετανάστευσης ή κίνδυνοι ασφαλείας. Η περίοδος ισχύος της θεώρησης πρέπει να αντιστοιχεί στη διάρκεια της επιτρεπόμενης παραμονής. Λόγω της φύσης της νέας θεώρησης, το εν λόγω άρθρο αποκλείει τη δυνατότητα έκδοσης θεώρησης περιοδείας με ισχύ μόνο στο έδαφος ενός κράτους μέλους. Μια θεώρηση περιοδείας εξ ορισμού υποτίθεται ότι επιτρέπει στους κατόχους της να κυκλοφορούν σε διάφορα κράτη μέλη.

Η θεώρηση περιοδείας θα εκδίδεται με τον ενιαίο μορφότυπο (αυτοκόλλητη θεώρηση) που θεσπίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1683/95 και πρόκειται να φέρει το γράμμα «Τ» ως διακριτικό του τύπου θεώρησης. Το άρθρο 77 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ αναφέρεται τόσο σε «θεωρήσεις» όσο και σε «τίτλους διαμονής βραχείας διάρκειας». Δεδομένου ότι οι τίτλοι διαμονής εκδίδονται με τη μορφή (πλαστικού) δελτίου σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 της 13ης Ιουνίου 2002¹⁹, και έχοντας κατά νου ότι τα προξενεία των περισσότερων κρατών μελών δεν διαθέτουν εξοπλισμό για την έκδοση τίτλων διαμονής με τη μορφή δελτίων, η απαίτηση να εκδίδεται η νέα άδεια με τη μορφή δελτίου θα συνεπαγόταν υπέρμετρη επιβάρυνση για τα κράτη μέλη.

Το άρθρο 8 αφορά την τροποποίηση ήδη εκδοθείσας θεώρησης, δηλαδή την παράταση, ακύρωση και ανάκλησή της. Δίνει τη δυνατότητα παράτασης της διάρκειας επιτρεπόμενης παραμονής για περίοδο έως και δύο έτη. Αντίθετα προς τις διατάξεις για την παράταση θεώρησης βραχείας διάρκειας, δεν θα απαιτείται από τους αιτούντες να αιτιολογούν «εξαιρετικές» περιστάσεις. Στην ουσία, πολλοί δυνητικοί αιτούντες για αυτό το είδος θεώρησης (ειδικότερα οι καλλιτέχνες που εμφανίζονται ζωντανά) συχνά πρέπει να παραμένουν για μεγάλα διαστήματα στον χώρο Σένγκεν χωρίς να εγκαθίστανται όμως σε κάποιο κράτος μέλος. Για την υποβολή αίτησης παράτασης της θεώρησης περιοδείας ο αιτών θα κληθεί να αποδείξει ότι εξακολουθεί να πληροί τους όρους εισόδου και έκδοσης θεώρησης και ότι η συνεχιζόμενη παραμονή θα συμμορφώνεται προς την απαίτηση για παραμονή έως 90 ημέρες εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών σε ένα κράτος μέλος.

Το άρθρο 9 ορίζει ποιες διατάξεις του κεφαλαίου «Διοικητική διαχείριση και οργάνωση» του κώδικα θεωρήσεων πρέπει να ισχύουν και για την έκδοση θεώρησης περιοδείας. Στο πλαίσιο

¹⁹ ΕΕ L 157 της 15.6.2002, σ. 1.

της τοπικής συνεργασίας Σένγκεν, τα προξενία πρέπει να ανταλλάσσουν στατιστικά στοιχεία και άλλες πληροφορίες σχετικά με τις θεωρήσεις περιοδείας.

Τα άρθρα 10 έως 16 είναι τα αποκαλούμενα τελικά και/ή επιχειρησιακά άρθρα τα οποία, μεταξύ άλλων, καλύπτουν τις επιχειρησιακές οδηγίες σχετικά με την διεκπεραίωση των θεωρήσεων περιοδείας (στα οποία πρόκειται να παρασχεθούν περαιτέρω διευκρινίσεις ως προς τη σχέση μεταξύ των διατάξεων του κώδικα θεωρήσεων και τις διατάξεις της παρούσας πρότασης), σχετικά με την παρακολούθηση, την έναρξη ισχύος, κ.λπ. Ο βασικός στόχος των τροποποιήσεων του κώδικα συνόρων του Σένγκεν και του κανονισμού VIS είναι η «ενσωμάτωση» της θεώρησης περιοδείας στο κεκτημένο του Σένγκεν.

Κατά πρώτο και κύριο λόγο, αυτό σημαίνει ότι οι όροι εισόδου που θεσπίζονται στο άρθρο 5 του κώδικα συνόρων του Σένγκεν ισχύουν επίσης ως όροι έκδοσης θεώρησης περιοδείας και, επιπλέον, πρέπει να διασφαλίζεται ότι οι αιτήσεις θεώρησης περιοδείας/οι θεωρήσεις περιοδείας καταχωρίζονται στο VIS. Πρέπει, ωστόσο, να σημειωθεί ότι η πρόταση αφορά και υπηκόους τρίτων χωρών που απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης βραχείας διάρκειας (πρβλ. το παράρτημα II του κανονισμού για τις θεωρήσεις) και τα δεδομένα των οποίων δεν είναι καταχωρισμένα ως εκ τούτου στο VIS, εφόσον, καταρχήν, με τους ταξιδιώτες από αυτές τις χώρες δεν εγείρονται κίνδυνοι μετανάστευσης ή ασφαλείας για τα κράτη μέλη. Επομένως, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της αναλογικότητας, δεν αιτιολογείται η λήψη δακτυλικών αποτυπωμάτων των υπηκόων αυτών των τρίτων χωρών (π.χ. Αυστραλία, Καναδάς, Ηνωμένες Πολιτείες). Η απαλλαγή αυτή προβλέπεται στο άρθρο 5 και ανοίγει τον δρόμο ώστε να αποδέχονται τα κράτη μέλη την ηλεκτρονική ή ταχυδρομική υποβολή αιτήσεων για τη χορήγηση θεώρησης περιοδείας από τους πολίτες αυτών των τρίτων χωρών.

Το άρθρο 12 χρήζει περαιτέρω επεξήγησης. Εν μέρει καταργεί το άρθρο 20 παράγραφος 2 του CISA, σύμφωνα με το οποίο εάν ένα κράτος μέλος έχει συνάψει διμερή συμφωνία απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης με τρίτη χώρα που απαριθμείται στον κατάλογο του παραρτήματος II του κανονισμού για τις θεωρήσεις («κατάλογος χωρών για τις οποίες ισχύει καθεστώς απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης») πριν την έναρξη ισχύος του CISA (ή την ημερομηνία μεταγενέστερης προσχώρησης κράτους μέλους στη συμφωνία Σένγκεν), οι διατάξεις της εν λόγω διμερούς συμφωνίας μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως βάση για να παρατείνει ένα κράτος μέλος την παραμονή στο έδαφός του των υπηκόων των εν λόγω τρίτων χωρών χωρίς την υποχρέωση θεώρησης, για διάστημα μεγαλύτερο των τριών μηνών.

Με αυτόν τον τρόπο, για παράδειγμα, πολίτες του Καναδά, της Νέας Ζηλανδίας ή των Ηνωμένων Πολιτειών μπορούν να παραμείνουν στα οικεία κράτη μέλη για την περίοδο που προβλέπεται από τη διμερή συμφωνία απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης που ισχύει μεταξύ των κρατών μελών και των εν λόγω τρίτων χωρών (συνήθως τρεις μήνες), επιπροσθέτως της γενικής παραμονής 90 ημερών στον χώρο Σένγκεν. Για αυτές τις χώρες, η Επιτροπή έχει γνώση διαφόρων διμερών συμφωνιών, γεγονός που σημαίνει ότι οι πολίτες τους μπορούν να παραμείνουν νόμιμα στον χώρο Σένγκεν για απεριόριστο, στην πραγματικότητα, χρονικό διάστημα, βάσει των απαλλαγών από την υποχρέωση θεώρησης βραχείας διάρκειας. Με τη Νέα Ζηλανδία, για παράδειγμα, υπάρχουν 16 διμερείς συμφωνίες απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης και, επομένως, επιπλέον της παραμονής 90 ημερών χωρίς υποχρέωση θεώρησης που ορίζεται με βάση τον κανονισμό για τις θεωρήσεις, οι πολίτες της μπορούν στην πράξη να παραμείνουν στην επικράτεια του χώρου Σένγκεν για 51 μήνες (τρεις μήνες συν 48 μήνες).

Ήδη το 1998, τα κράτη μέλη θεώρησαν ότι μια τέτοια απεριόριστης διάρκειας παραμονή δεν συνάδει με το πνεύμα ενός χώρου χωρίς σύνορα. Η εκτελεστική επιτροπή εξέδωσε μια

απόφαση σχετικά με την εναρμόνιση των συμφωνιών που αφορούν την άρση της απαίτησης θεώρησης²⁰. Σύμφωνα με την εν λόγω απόφαση, τα κράτη μέλη επρόκειτο να εισαγάγουν πάγιες ρήτρες στις διμερείς συμφωνίες τους που θα περιόριζαν τη διάρκεια παραμονής χωρίς υποχρέωση θεώρησης στους τρεις μήνες ανά περίοδο έξι μηνών εντός του χώρου Σένγκεν (και όχι στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους).

Μετά την ενσωμάτωση του κεκτημένου του Σένγκεν στο κοινοτικό πλαίσιο με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ, το άρθρο 20 παράγραφος 2 αντίβαινε όχι μόνο στο πνεύμα του χώρου χωρίς σύνορα, αλλά κατέστη και ασύμβατο με τη Συνθήκη: το άρθρο 62 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΣΕΚ) αναφερόταν σε «μέτρα που καθορίζουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες υπήκοοι τρίτων χωρών δύνανται να ταξιδεύουν ελεύθερα εντός του εδάφους των κρατών μελών, για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες». Επομένως, η Επιτροπή στην πρωτοβουλία της του 2001 σχετικά με το «δικαίωμα μετακίνησης» πρότεινε την κατάργηση του άρθρου 20 παράγραφος 2.

Η Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) δεν περιορίζει πλέον τη διαμονή «βραχείας διάρκειας» στον χώρο Σένγκεν στους τρεις μήνες καθώς δεν προσδιορίζει τη διάρκειά της. Ωστόσο, το άρθρο 20 παράγραφος 2 και η ύπαρξη των διμερών «παρατάσεων παραμονής» εξακολουθούν να μη συνάδουν με το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχεία α) και γ) της Συνθήκης, διότι η κοινή πολιτική για τις θεωρήσεις δεν μπορεί να στηρίζεται στην ύπαρξη παλαιότερων διμερών συμφωνιών. Το εύρος της ελευθερίας μετακίνησης των υπηκόων τρίτων χωρών δεν πρέπει να εξαρτάται από τον αριθμό και το περιεχόμενο των διμερών συμφωνιών που συνάφθηκαν στο παρελθόν. Πρέπει να ισχύουν οι ίδιοι κανόνες για όλους τους υπηκόους τρίτων χωρών για τους οποίους ισχύει απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης. Η εφαρμογή του άρθρου 20 παράγραφος 2 θέτει πρακτικά προβλήματα και δημιουργεί ανασφάλεια δικαίου τόσο για τις αρχές όσο και για τους ταξιδιώτες, ιδιαίτερα όταν αυτοί πρόκειται να αποχωρήσουν από τον χώρο Σένγκεν. Επιπροσθέτως, το μελλοντικό σύστημα εισόδου/εξόδου απαιτεί σαφείς κανόνες και, για τεχνικούς λόγους, κατά την επαλήθευση της περιόδου της επιτρεπόμενης παραμονής δεν μπορεί να λαμβάνεται υπόψη η πιθανή παράταση της εφαρμογής των διμερών συμφωνιών απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης όταν απαιτείται επαλήθευση της περιόδου εγκεκριμένης παραμονής. Τέλος, μία από τις ιδέες που διέπουν τη θέσπιση της θεώρησης περιοδείας είναι η διαμόρφωση του νομικού πλαισίου και της δέουσας άδειας που θα επιτρέπουν στους υπηκόους τρίτων χωρών για τους οποίους ισχύει η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης να παραμένουν στον χώρο Σένγκεν για διάστημα μεγαλύτερο των 90 ημερών.

Στην πρόταση προβλέπεται πενταετής μεταβατική περίοδος κατά την οποία τα κράτη μέλη θα καταργήσουν σταδιακά τον αντίκτυπο των διμερών συμφωνιών τους στο ζήτημα της συνολικής διάρκειας παραμονής των υπηκόων τρίτων χωρών στον χώρο Σένγκεν. Πρόκειται για χρονοβόρο διαδικασία, όπου πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη ότι για ορισμένες τρίτες χώρες είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διατηρηθεί η κατάσταση ως έχει.

Αυτό είναι κατανοητό από πολιτική άποψη. Μια συμφωνία απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης αποτελεί ένα από τα νομικά μέσα που επιφέρουν απτά και άμεσα οφέλη για τους πολίτες αμφοτέρων των μερών. Πρέπει να καταστεί σαφές ότι η μερική διαγραφή του άρθρου 20 παράγραφος 2 δεν συνεπάγεται ότι οι εν λόγω συμφωνίες καθίστανται άμεσα και εξ ολοκλήρου μη εφαρμοστέες. Επιπλέον, η αντικατάσταση του υφιστάμενου καθεστώτος παράτασης της παραμονής βραχείας διάρκειας βάσει παλαιότερων διμερών συμφωνιών απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης με ένα νέο είδος θεώρησης διάρκειας έως και ενός

²⁰ SCH/Com-ex (98) 24 της 23.6.1998.

έτους –με δυνατότητα παράτασης έως τα δύο έτη– δεν πρόκειται να έχει στην πράξη αρνητικό αντίκτυπο για πολλούς υπηκόους των Ηνωμένων Πολιτειών, του Καναδά, της Νέας Ζηλανδίας, κ.λπ. Πολλοί από αυτούς που επιθυμούν να παραμείνουν για διάστημα ενός έτους ή και μεγαλύτερου, είναι πιθανόν να εργάζονται αυτό το διάστημα και επομένως θα χρειαστεί να εγκατασταθούν σε κάποιο κράτος μέλος και κατά συνέπεια να αιτηθούν είτε τη χορήγηση θεώρησης μακράς διάρκειας είτε τη χορήγηση τίτλου διαμονής.

- **Σύνδεση με την πρόταση αναδιατύπωσης του κανονισμού περί κώδικα θεωρήσεων, η οποία υποβάλλεται παράλληλα, καθώς και με άλλες προτάσεις**

Οι διαπραγματεύσεις σχετικά με την πρόταση αναδιατύπωσης του κανονισμού για τον κώδικα θεωρήσεων, η οποία υποβάλλεται παράλληλα, θα έχουν αντίκτυπο στην παρούσα πρόταση, επομένως πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην εξασφάλιση των απαραίτητων συνεργειών μεταξύ αυτών των δύο προτάσεων κατά τη διαδικασία των διαπραγματεύσεων. Εάν στην πορεία των διαπραγματεύσεων η έγκριση των δύο προτάσεων φανεί εφικτή εντός παρεμφερούς χρονοδιαγράμματος, η Επιτροπή προτίθεται να προβεί στη συγχώνευσή τους σε μία ενιαία πρόταση αναδιατύπωσης.

Παρομοίως, σε μεταγενέστερο στάδιο, πρέπει να εξασφαλιστούν συνέργειες με την πρόταση κανονισμού σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εισόδου/εξόδου για την καταχώριση δεδομένων εισόδου και εξόδου των υπηκόων τρίτων χωρών που διέρχονται από τα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΚΕΕ)²¹. Ενδέχεται να απαιτηθούν αλλαγές στο αντικείμενο και στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού, εάν αποφασιστεί να γίνει χρήση του ΣΚΕΕ για τον έλεγχο στα εξωτερικά σύνορα των εισόδων και εξόδων των κατόχων θεώρησης περιοδείας²².

- **Νομική βάση**

Με το άρθρο 77 της ΣΛΕΕ ανατίθεται στην Ένωση η αρμοδιότητα ανάληψης δράσης σχετικά με τη «διαμονή βραχείας διάρκειας» εντός του χώρου Σένγκεν. Σύμφωνα με το άρθρο 77 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ:

«[...] το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, λαμβάνουν μέτρα που αφορούν:

α) την κοινή πολιτική θεωρήσεων και άλλων τίτλων διαμονής βραχείας διάρκειας,

β) τους ελέγχους στους οποίους υποβάλλονται τα πρόσωπα που διέρχονται τα εξωτερικά σύνορα,

γ) τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι υπήκοοι τρίτων χωρών μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα για σύντομο χρονικό διάστημα στην Ένωση.

²¹ COM(2013) 95 τελικό της 28.2.2013.

²² Η πρόταση απόφασης για τη θέσπιση απλουστευμένου καθεστώτος για τον έλεγχο των προσώπων στα εξωτερικά σύνορα, βασιζόμενου στη μονομερή αναγνώριση από την Κροατία και την Κύπρο ορισμένων εγγράφων ως ισοδυνάμων με τις εθνικές τους θεωρήσεις για τον σκοπό της διέλευσης από την επικράτειά τους ή όταν υπάρχει πρόθεση διαμονής στην επικράτειά τους η οποία δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες σε διάστημα 180 ημερών και για την κατάργηση της απόφασης αριθ. 895/2006/ΕΚ του Συμβουλίου και της απόφασης αριθ. 582/2008/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (COM(2013) 441 τελικό, της 21.6.2013) αναμφίβολα θα εγκριθεί πολύ πριν την έγκριση της παρούσας πρότασης. Εφόσον εγκριθεί αυτή η «απόφαση περί διέλευσης», πρόκειται να προστεθεί ένα νέο άρθρο στην παρούσα πρόταση προκειμένου η θεώρηση περιόδου να ενσωματωθεί στο άρθρο 2 της μελλοντικής απόφασης. Εν αναμονή της κατάργησης της απόφασης αριθ. 895/2006/ΕΚ και της απόφασης αριθ. 582/2008/ΕΚ από τη νέα απόφαση, η παρούσα πρόταση δεν περιέχει διάταξη τροποποίησης των δύο εν λόγω αποφάσεων.

Η παρούσα πρόταση περιέχει μέτρα που αφορούν κάθε ένα από αυτά τα τρία στοιχεία. Επομένως, το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχεία α), β) και γ) φαίνεται να είναι η δέουσα νομική βάση για την παρούσα πρόταση.

Το άρθρο 79 της ΣΛΕΕ αναθέτει στην Ένωση την εξουσία, στο πλαίσιο μιας κοινής μεταναστευτικής πολιτικής, να νομοθετεί στους τομείς των θεωρήσεων και αδειών διαμονής μακράς διάρκειας που αμφότεροι αφορούν τη νόμιμη *διαμονή* στα κράτη μέλη, δηλαδή την παραμονή *μακράς διάρκειας* σε ένα κράτος μέλος. Η εισαγωγική παράγραφος 1 του άρθρου 79, καθώς και η παράγραφος 2 στοιχείο β) αναφέρονται ρητά σε υπηκόους τρίτων χωρών που *διαμένουν* νόμιμα στα κράτη μέλη. Η παρούσα πρόταση δεν απευθύνεται ούτε σε πρόσωπα που επιθυμούν ούτε σε πρόσωπα που αναγκάζονται να *διαμένουν* σε κάποιο κράτος μέλος. Απευθύνεται σε πρόσωπα που επιθυμούν να *περιοδεύσουν* στην Ευρώπη, δηλαδή να *κυκλοφορήσουν* εντός του χώρου Σένγκεν, προτού εξέλθουν και πάλι από αυτόν. Το άρθρο 79 της ΣΛΕΕ δεν αποτελεί, επομένως, την κατάλληλη νομική βάση για την πρόταση.

Στο άρθρο 62 της ΣΕΚ, που προηγείται του άρθρου 77 της ΣΛΕΕ, αναφέρεται στην τρίτη παράγραφό του σε «*μέτρα που καθορίζουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες υπήκοοι τρίτων χωρών δύνανται να ταξιδεύουν ελεύθερα εντός του εδάφους των κρατών μελών, για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες*». Το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της ΣΛΕΕ δεν περιορίζει πλέον το «*σύντομο χρονικό διάστημα*» στους τρεις μήνες. Αυτή η σαφής τροποποίηση στη Συνθήκη αφαίρεσε ένα εμπόδιο για την έγκριση παρόμοιας πρότασης, που ενδεχομένως να υφίστατο δυνάμει των προηγούμενων συνθηκών

Συμπερασματικά, το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχεία α), β) και γ) της ΣΛΕΕ αποτελεί την κατάλληλη νομική βάση για την παρούσα πρόταση, που σκοπό έχει τη ρύθμιση της κυκλοφορίας των υπηκόων τρίτων χωρών στον χώρο Σένγκεν και από την οποία εξαιρούνται οι περιπτώσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 79 της ΣΛΕΕ (είσοδος για διαμονή μακράς διάρκειας στο έδαφος ενός μόνο κράτους μέλους). Αυτό το τελευταίο στοιχείο διασφαλίζεται από τον προτεινόμενο ορισμό, σύμφωνα με τον οποίο δεν πρέπει να επιτρέπεται στους κατόχους θεώρησης περιοδείας να παραμένουν για διάστημα άνω των 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών στην επικράτεια του ίδιου κράτους μέλους.

• **Αρχή της επικουρικότητας και της αναλογικότητας**

Το άρθρο 5 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) ορίζει ότι στους τομείς οι οποίοι δεν υπάγονται στην αποκλειστική της αρμοδιότητα, η Ένωση παρεμβαίνει μόνο εφόσον και κατά τον βαθμό που οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως, λόγω της κλίμακας ή των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης. Αναφορικά με την παρούσα πρόταση, η ανάγκη παρέμβασης στο επίπεδο της Ένωσης είναι ιδιαίτερα προφανής. Μόνο σε επίπεδο ΕΕ μπορεί να θεσπιστεί τυχόν άδεια που θα ισχύει σε όλα τα κράτη μέλη· η «αμοιβαία αναγνώριση» των θεωρήσεων περιοδείας μεταξύ των κρατών μελών δεν μπορεί να θεσπιστεί σε εθνικό επίπεδο. Πρέπει να ισχύουν ενιαίοι όροι και διαδικασίες έκδοσης σε όλα τα κράτη μέλη. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω ανάληψης δράσης στο επίπεδο της Ένωσης.

Το άρθρο 5 παράγραφος 4 της ΣΕΕ ορίζει ότι η δράση της Ένωσης δεν υπερβαίνει τα απαιτούμενα για την επίτευξη των στόχων της Συνθήκης. Η επιλεγείσα μορφή για την παρούσα δράση της ΕΕ είναι απαραίτητο να συμβάλει στην επίτευξη του στόχου της πρότασης και στην αποτελεσματικότερη δυνατή εφαρμογή της. Η παρούσα πρόταση δεν περιέχει στοιχεία που δεν σχετίζονται άμεσα με τους στόχους. Επίσης τηρείται το στοιχείο της αναλογικότητας ως προς το κόστος. Συνεπώς, η πρόταση είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας.

- **Επιλογή μέσου**

Με την παρούσα πρόταση πρόκειται να θεσπιστεί ένα νέο είδος θεώρησης, η οποία καταρχήν θα ισχύει σε όλα τα κράτη μέλη, και πρόκειται να προσδιοριστούν οι όροι και οι διαδικασίες για την έκδοση της εν λόγω θεώρησης. Ως εκ τούτου, η μόνη δυνατή επιλογή νομοθετικής πράξης είναι ο κανονισμός.

4. ΠΡΟΣΘΕΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Συμμετοχή**

Η παρούσα πρόταση αναπτύσσει περαιτέρω το κεκτημένο του Σένγκεν καθώς αφορά την περαιτέρω εξέλιξη της κοινής πολιτικής θεωρήσεων. Ως εκ τούτου, πρέπει να εξετασθούν οι ακόλουθες επιπτώσεις σε σχέση με τα διάφορα πρωτόκολλα που προσαρτώνται στις συνθήκες και τις συμφωνίες με συνδεδεμένες χώρες:

Δανία: Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου (αριθ. 22) σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στην έγκριση από το Συμβούλιο μέτρων που λαμβάνονται δυνάμει του Τίτλου V του τρίτου μέρους της ΣΛΕΕ. Δεδομένου ότι ο παρών κανονισμός αναπτύσσει περαιτέρω το κεκτημένο του Σένγκεν, η Δανία, σύμφωνα με το άρθρο 4 του προαναφερθέντος πρωτοκόλλου, αποφασίζει εντός περιόδου έξι μηνών από την απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με τον παρόντα κανονισμό εάν θα τον ενσωματώσει στο εθνικό της δίκαιο.

Ηνωμένο Βασίλειο και Ιρλανδία: Σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 5 του πρωτοκόλλου που ενσωματώνει το κεκτημένο του Σένγκεν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και με την απόφαση 2000/365/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, σχετικά με το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν και την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δεν συμμετέχουν στην εφαρμογή της κοινής πολιτικής θεωρήσεων και ειδικότερα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 για τη θέσπιση ενός κοινοτικού κώδικα συνόρων του Σένγκεν (κώδικας θεωρήσεων). Κατά συνέπεια, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δεν συμμετέχουν στη διαδικασία έκδοσης του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύονται από αυτόν ούτε υπόκεινται στην εφαρμογή του.

Ισλανδία και Νορβηγία: Οι διαδικασίες που καθορίζονται στη συμφωνία σύνδεσης που συνήφθη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας σχετικά με τη σύνδεση των εν λόγω χωρών προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την περαιτέρω ανάπτυξη του κεκτημένου, εφαρμόζονται εφόσον η παρούσα πρόταση βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν, όπως ορίζεται στο παράρτημα Α της συμφωνίας αυτής²³.

Ελβετία: Ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που συνήφθη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν²⁴.

Λιχτενστάιν: Η παρούσα πρόταση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του Πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της

²³ EE L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

²⁴ EE L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν²⁵.

Κύπρος: Ο παρών κανονισμός αποτελεί πράξη που βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν ή σχετίζεται κατ' άλλον τρόπο με αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2003.

Βουλγαρία και Ρουμανία: Ο παρών κανονισμός αποτελεί πράξη που βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν ή σχετίζεται κατ' άλλον τρόπο με αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2005.

Κροατία: Ο παρών κανονισμός αποτελεί πράξη που βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν ή σχετίζεται κατ' άλλον τρόπο με αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2011.

²⁵ EE L 160 της 18.6.2011, σ. 19.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέσπιση θεώρησης περιοδείας και την τροποποίηση της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 562/2006 και (ΕΚ) αριθ. 767/2008

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχεία α), β) και γ),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής²⁶,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής²⁷,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η ενωσιακή νομοθεσία έχει θεσπίσει εναρμονισμένους κανόνες που διέπουν την είσοδο και παραμονή υπηκόων τρίτων χωρών στα κράτη μέλη για διάστημα έως 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών.
- (2) Έχουν εγκριθεί διάφορες τομεακές οδηγίες όσον αφορά τους όρους εισόδου υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος των κρατών μελών για περίοδο που υπερβαίνει τους τρεις μήνες. Το άρθρο 21 της Σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν²⁸ παρέχει στους υπηκόους τρίτων χωρών κατόχους έγκυρου τίτλου διαμονής ή εθνικής θεώρησης μακράς διάρκειας που έχουν εκδοθεί από κράτος μέλος το δικαίωμα να κυκλοφορούν ελεύθερα στο έδαφος των άλλων κρατών μελών για διάστημα έως 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών.
- (3) Οι υπήκοοι από τρίτες χώρες που υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης και από τρίτες χώρες που απαλλάσσονται από αυτή, ενδέχεται να έχουν έννομο συμφέρον να ταξιδεύουν εντός του χώρου Σένγκεν για διάστημα άνω των 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών χωρίς να παραμένουν σε κάποιο κράτος μέλος για διάστημα μεγαλύτερο των 90 ημερών. Επομένως πρέπει να προσαρμοστούν οι κανόνες ώστε να παρέχουν αυτή τη δυνατότητα.

²⁶ ΕΕ C της ..., σ. .

²⁷ ΕΕ C της ..., σ. .

²⁸ Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Benelux, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 19.

- (4) Ειδικότερα οι καλλιτέχνες που πραγματοποιούν ζωντανές εμφανίσεις συχνά αντιμετωπίζουν δυσκολίες όταν διοργανώνουν περιοδείες στην Ένωση. Σπουδαστές, ερευνητές, επαγγελματίες του πολιτιστικού τομέα, συνταξιούχοι, επιχειρηματίες, πάροχοι υπηρεσιών, καθώς και τουρίστες επίσης ενδέχεται να επιθυμούν να παραμείνουν εντός του χώρου Σένγκεν για διάστημα άνω των 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών. Η απουσία της κατάλληλης άδειας συνεπάγεται απώλεια δυνητικών επισκεπτών και κατά συνέπεια οικονομική ζημία.
- (5) Η Συνθήκη διακρίνει μεταξύ, αφενός, των όρων εισόδου στα κράτη μέλη και της κατάρτισης κοινής πολιτικής για τις θεωρήσεις βραχείας διάρκειας, και, αφετέρου, των όρων εισόδου με σκοπό τη νόμιμη διαμονή σε κάποιο κράτος μέλος και της έκδοσης θεωρήσεων μακράς διάρκειας και τίτλων διαμονής για αυτόν τον σκοπό. Εντούτοις, η Συνθήκη δεν ορίζει την έννοια της παραμονής βραχείας διάρκειας.
- (6) Πρέπει να θεσπιστεί ένα νέο είδος θεώρησης («θεώρηση περιοδείας») τόσο για τους υπηκόους τρίτων χωρών που υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης όσο και αυτών που απαλλάσσονται από αυτή, οι οποίοι προτίθενται να κυκλοφορούν στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών για διάστημα άνω των 90 ημερών, υπό τον όρο ότι δεν σκοπεύουν να παραμείνουν περισσότερες από 90 ημέρες εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών στο έδαφος του ίδιου κράτους μέλους. Παράλληλα, ο κανόνας των 90 ημερών ανά 180 ημέρες πρέπει να διατηρηθεί ως γενική διαχωριστική γραμμή μεταξύ της παραμονής βραχείας διάρκειας και της παραμονής μακράς διάρκειας, δεδομένου ότι δεν δημιουργεί προβλήματα στη συντριπτική πλειονότητα των ταξιδιωτών.
- (7) Κατά περίπτωση, πρέπει να ισχύουν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁹ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 767/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁰ όσον αφορά την υποβολή αίτησης για τη χορήγηση θεώρησης περιοδείας και την έκδοσή της. Δεδομένων των διαφορετικών αναγκών και συνθηκών των υπηκόων τρίτων χωρών που υποβάλλουν αίτηση χορήγησης θεώρησης περιοδείας και λόγω προβληματισμών σχετικά με ζητήματα οικονομίας και ασφάλειας, πρέπει μεταξύ άλλων να θεσπιστούν ειδικοί κανόνες σχετικά με τη συμμετοχή των αρχών στις διαδικασίες, με το στάδιο της αίτησης, την εξέταση αυτής και την απόφαση επί αυτής καθώς και την έκδοση ή την άρνηση έκδοσης θεώρησης περιοδείας.
- (8) Οι υπήκοοι των τρίτων χωρών που απαριθμούνται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001³¹ του Συμβουλίου πρέπει να χαιρούν ορισμένων διευκολύνσεων, όπως η απαλλαγή από τη λήψη δακτυλικών αποτυπωμάτων.
- (9) Για λόγους ασφάλειας δικαίου, πρέπει να αποφημισθεί η αλληλεπίδραση μεταξύ της παραμονής δυνάμει θεώρησης βραχείας διάρκειας, δυνάμει θεώρησης μακράς διάρκειας και δυνάμει τίτλου διαμονής, καθώς και της παραμονής δυνάμει θεώρησης περιοδείας. Πρέπει να είναι δυνατός ο συνδυασμός της παραμονής βάσει θεώρησης

²⁹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. xxx/201x του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της xxx για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων) (αναδιατύπωση) (ΕΕ L x, xxx, σ. x),

³⁰ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 767/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, σχετικά με το Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις (VIS) και την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ κρατών μελών για τις θεωρήσεις μικρής διάρκειας (κανονισμός VIS) (ΕΕ L 218 της 13.8.2008, σ. 60).

³¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή (ΕΕ L 81 της 21.3.2001, σ. 1)

περιοδείας με προηγούμενη και επόμενη παραμονή που απαλλάσσεται από την υποχρέωση θεώρησης και παραμονή δυνάμει θεώρησης βραχείας διάρκειας, θεώρησης μακράς διάρκειας ή τίτλου διαμονής.

- (10) Πρέπει να επιτρέπεται η παράταση της εγκεκριμένης παραμονής, λαμβανομένων υπόψη συγκεκριμένων ταξιδιωτικών διαδρομών και ταξιδιωτικών αναγκών, υπό τον όρο ότι οι κάτοχοι θεώρησης περιοδείας εξακολουθούν να πληρούν τους όρους εισόδου και έκδοσης θεώρησης και ότι μπορούν να αποδείξουν ότι, κατά τη διάρκεια της παρατεταμένης παραμονής τους, συμμορφώνονται προς την απαίτηση να μην παραμένουν για διάστημα μεγαλύτερο των 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών στο έδαφος του ίδιου κράτους μέλους.
- (11) Το καθεστώς θεώρησης περιοδείας πρέπει να ενσωματωθεί στα συναφή νομικά μέσα του κεκτημένου του Σένγκεν. Επομένως, πρέπει να τροποποιηθούν ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³² και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 767/2008. Οι όροι εισόδου που θεσπίζονται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 πρέπει να ισχύουν ως όροι έκδοσης της θεώρησης. Οι αιτήσεις για τη χορήγηση θεώρησης περιοδείας και οι αποφάσεις χορήγησης της θεώρησης περιοδείας πρέπει να καταχωρίζονται στο σύστημα πληροφοριών για τις θεωρήσεις.
- (12) Μετά τη θέσπιση της θεώρησης περιοδείας, πρέπει να τροποποιηθεί το άρθρο 20 παράγραφος 2 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν, καθώς δεν συνάδει με το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχεία α) και γ) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λόγω του ότι η κοινή πολιτική θεωρήσεων δεν μπορεί να στηρίζεται στην ύπαρξη ή μη διμερών συμφωνιών απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης που έχουν συναφθεί από κράτη μέλη. Η διάρκεια της επιτρεπόμενης παραμονής των υπηκόων τρίτων χωρών δεν πρέπει να εξαρτάται από τον αριθμό και το περιεχόμενο τέτοιων διμερών συμφωνιών που έχουν συναφθεί στο παρελθόν.
- (13) Πρέπει να προβλεφτεί πενταετής μεταβατική περίοδος για τη σταδιακή κατάργηση του αντικτύπου που έχουν στη συνολική διάρκεια παραμονής των υπηκόων τρίτων χωρών στον χώρο Σένγκεν οι διμερείς συμφωνίες απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης.
- (14) Προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, πρέπει να εκχωρηθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές εξουσίες διατύπωσης επιχειρησιακών οδηγιών για τις πρακτικές και τις διαδικασίες που θα ακολουθούνται από τα κράτη μέλη κατά την επεξεργασία αιτήσεων για τη χορήγηση θεώρησης περιοδείας. Οι εν λόγω αρμοδιότητες πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³³. Για την έκδοση των εκτελεστικών πράξεων αυτών, πρέπει να εφαρμόζεται η διαδικασία εξέτασης.

³² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ L 105 της 13.4.2006, σ. 1).

³³ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

- (15) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που κατοχυρώνονται στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, ο κανονισμός μεριμνά για τη διασφάλιση του πλήρους σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής που αναφέρονται στο άρθρο 7, της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αναφέρονται στο άρθρο 8 και των δικαιωμάτων του παιδιού που αναφέρονται στο άρθρο 24 του Χάρτη.
- (16) Όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δυνάμει του παρόντος κανονισμού, στα κράτη μέλη ισχύει η οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁴.
- (17) Εφόσον οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η θέσπιση νέου είδους θεώρησης που θα ισχύει σε όλα τα κράτη μέλη και η θέσπιση ενιαίων όρων και διαδικασιών έκδοσης, μπορούν να επιτευχθούν μόνο στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση δύναται να λαμβάνει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα απαιτούμενα για την επίτευξη αυτών των στόχων.
- (18) Δυνάμει των άρθρων 1 και 2 του πρωτοκόλλου (αριθ. 22) για τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του. Δεδομένου ότι ο παρών κανονισμός βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν, η Δανία, σύμφωνα με το άρθρο 4 του προαναφερθέντος πρωτοκόλλου, αποφασίζει εντός περιόδου έξι μηνών από την απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με τον παρόντα κανονισμό εάν θα τον ενσωματώσει στο εθνικό της δίκαιο.
- (19) Ο παρών κανονισμός συνιστά εξέλιξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στο οποίο το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει, σύμφωνα με την απόφαση 2000/365/EK του Συμβουλίου³⁵. επομένως, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (20) Ο παρών κανονισμός συνιστά εξέλιξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στο οποίο η Ιρλανδία δεν συμμετέχει, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/EK του Συμβουλίου³⁶. επομένως, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (21) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, ο παρών κανονισμός συνιστά εξέλιξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της Συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας σχετικά με τη σύνδεση των εν λόγω χωρών προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την περαιτέρω ανάπτυξη του κεκτημένου του

³⁴ Οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31).

³⁵ Απόφαση 2000/365/EK του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, σχετικά με το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 131 της 1.6.2000, σ. 43).

³⁶ Απόφαση 2002/192/EK του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20).

Σένγκεν³⁷, οι οποίες εμπίπτουν στον τομέα του άρθρου 1 στοιχείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου³⁸.

- (22) Όσον αφορά την Ελβετία, ο παρών κανονισμός αποτελεί εξέλιξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που συνήφθη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν³⁹, που εμπίπτει στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1, σημείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου⁴⁰.
- (23) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, ο παρών κανονισμός αποτελεί εξέλιξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του Πρωτοκόλλου που έχει υπογραφεί μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν⁴¹, που εμπίπτει στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου⁴² για τη σύναψη του εν λόγω Πρωτοκόλλου.
- (24) Όσον αφορά την Κύπρο, ο παρών κανονισμός συνιστά πράξη που βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν ή συνδέεται κατ' άλλον τρόπο με αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2003.
- (25) Όσον αφορά τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, ο παρών κανονισμός συνιστά πράξη που αναπτύσσει περαιτέρω το κεκτημένο του Σένγκεν ή συνδέεται άλλως με αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2005.
- (26) Όσον αφορά την Κροατία, ο παρών κανονισμός συνιστά πράξη που αναπτύσσει περαιτέρω το κεκτημένο του Σένγκεν ή συνδέεται άλλως με αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2011.

³⁷ ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

³⁸ Απόφαση 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών, με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31).

³⁹ ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

⁴⁰ Απόφαση 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για τη σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1).

⁴¹ ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 21.

⁴² Απόφαση 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19).

Κεφάλαιο I – Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τους όρους και τις διαδικασίες για την έκδοση θεωρήσεων περιοδείας.
2. Ισχύει για υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν είναι πολίτες της Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 21 παράγραφος 1 της Συνθήκης, με την επιφύλαξη:
 - α) του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας που απολαμβάνουν οι υπήκοοι τρίτων χωρών που είναι μέλη οικογενειών πολιτών της Ένωσης·
 - β) των ισοδύναμων δικαιωμάτων που απολαμβάνουν οι υπήκοοι τρίτων χωρών και τα μέλη της οικογενείας τους, οι οποίοι, σύμφωνα με τις συμφωνίες μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών της και αυτών των τρίτων χωρών, απολαμβάνουν δικαιώματα ελεύθερης κυκλοφορίας ισοδύναμα προς αυτά των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους.
3. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τις διατάξεις του ενωσιακού και εθνικού δικαίου που ισχύουν για τους υπηκόους τρίτων χωρών και αφορούν:
 - α) είσοδο για παραμονή έως τριών μηνών στο έδαφος ενός κράτους μέλους και επακόλουθη μετάβαση στο έδαφος άλλων κρατών μελών·
 - β) πρόσβαση στην αγορά εργασίας και άσκηση οικονομικής δραστηριότητας.

Άρθρο 2

Εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 767/2008 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. xxx/201x [κώδικας θεωρήσεων (αναδιατύπωση)]

1. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 767/2008 ισχύει για τις θεωρήσεις περιοδείας.
2. Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. xxx/201x [κώδικας θεωρήσεων (αναδιατύπωση)] ισχύει για τις θεωρήσεις περιοδείας, όπως προβλέπεται στα άρθρα 4 έως 10.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

- (1) ισχύουν οι ορισμοί που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφοι 1 και 11 έως 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x [κώδικας θεωρήσεων (αναδιατύπωση)].
- (2) Ως «θεώρηση περιοδείας» νοείται μια άδεια που εκδίδεται από ένα κράτος μέλος και καλύπτει προβλεπόμενη παραμονή στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών για συνολικό διάστημα άνω των 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών, υπό τον όρο ότι ο αιτών δεν προτίθεται να παραμείνει στο έδαφος του ίδιου κράτους μέλους για διάστημα άνω των 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών.

Κεφάλαιο II – Όροι και διαδικασίες για την έκδοση θεωρήσεων περιοδείας

Άρθρο 4

Αρχές που συμμετέχουν στις διαδικασίες των αιτήσεων

1. Ισχύει το άρθρο 4 παράγραφοι 1, 3, 4 και 5, το άρθρο 6 παράγραφος 1 και το άρθρο 7 παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x [κώδικας θεωρήσεων (αναδιατύπωση)].
2. Η εξέταση των αιτήσεων και η συναφής λήψη αποφάσεων δεν πραγματοποιούνται στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών.
3. Το κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την εξέταση και την απόφαση επί αίτησης για τη χορήγηση θεώρησης περιοδείας είναι το κράτος μέλος από τα εξωτερικά σύνορα του οποίου προτίθεται να διέλθει ο αιτών ώστε να εισέλθει στο έδαφος των κρατών μελών.
4. Οι αιτήσεις υπηκόων τρίτων χωρών που παρατίθενται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001 οι οποίοι ευρίσκονται νόμιμα στο έδαφος κράτους μέλους μπορούν να υποβάλλονται εντός του εδάφους του εν λόγω κράτους μέλους υπό τον όρο ότι το προξενείο του αρμόδιου κράτους μέλους διαθέτει τουλάχιστον 20 ημερολογιακές ημέρες ώστε να αποφανθεί επί της αίτησης.
5. Οι αιτήσεις υπηκόων τρίτων χωρών, ανεξαρτήτως ιθαγένειας, οι οποίοι κατέχουν έγκυρο τίτλο διαμονής ή έγκυρη θεώρηση μακράς διάρκειας που έχει εκδοθεί από κράτος μέλος, μπορούν να υποβάλλονται εντός του εδάφους του εν λόγω κράτους μέλους τουλάχιστον 20 ημερολογιακές ημέρες πριν από τη λήξη του τίτλου διαμονής ή της θεώρησης μακράς διάρκειας.
6. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 4 και 5, το κράτος μέλος που είναι αρμόδιο να εξετάσει και να αποφανθεί επί αίτησης για τη χορήγηση θεώρησης περιοδείας θα είναι το κράτος μέλος στο οποίο προτίθεται να εισέλθει πρώτα ο αιτών κάνοντας χρήση της θεώρησης περιοδείας.

Άρθρο 5

Αίτηση

1. Ισχύει το άρθρο 8 παράγραφοι 1, 2, 5, 6 και 7, το άρθρο 9, το άρθρο 10 παράγραφοι 1 και 3 έως 7, το άρθρο 11 στοιχεία β) και γ), το άρθρο 12, το άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως δ), το άρθρο 13 παράγραφοι 5, 6 και 7, τα άρθρα 14 και 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x [κώδικας θεωρήσεων (αναδιατύπωση)].
2. Το έντυπο της αίτησης για τη χορήγηση θεώρησης περιοδείας παρατίθεται στο Παράρτημα I.
3. Επιπλέον των κριτηρίων που θεσπίζονται στο άρθρο 11 στοιχεία β) και γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x [κώδικας θεωρήσεων (αναδιατύπωση)], οι αιτούντες οφείλουν να υποβάλλουν ταξιδιωτικό έγγραφο αναγνωρισμένο από το κράτος μέλος που είναι αρμόδιο να εξετάσει την αίτηση και να αποφανθεί επί αυτής και από τουλάχιστον ένα ακόμη κράτος μέλος το οποίο πρόκειται να επισκεφτεί ο αιτών.
4. Επιπλέον των κατηγοριών προσώπων που απαριθμούνται στο άρθρο 12 παράγραφος 7) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x [κώδικας θεωρήσεων (αναδιατύπωση)], οι υπήκοοι τρίτων χωρών που απαριθμούνται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου απαλλάσσονται από την

υποχρέωση λήψης δακτυλικών αποτυπωμάτων. Σε αυτές τις περιπτώσεις, στο VIS καταχωρίζεται η ένδειξη «άνευ αντικειμένου» σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 767/2008.

5. Επιπλέον των δικαιολογητικών εγγράφων που απαριθμούνται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x [κώδικας θεωρήσεων (αναδιατύπωση)], οι αιτούντες προσκομίζουν:
 - α) επαρκείς αποδείξεις ότι προτίθενται να παραμείνουν στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών για διάστημα άνω των 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών χωρίς να παραμείνουν για διάστημα άνω των 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών στο έδαφος ενός από αυτά τα κράτη μέλη·
 - β) απόδειξη ότι διαθέτουν ασφάλιση ασθένειας για όλους τους κινδύνους που κατά κανόνα καλύπτονται για τους υπηκόους των κρατών μελών τα οποία πρόκειται να επισκεφτούν.
6. Η κατοχή επαρκών μέσων συντήρησης και η σταθερή οικονομική κατάσταση αποδεικνύονται μέσω εκκαθαριστικών σημειωμάτων μισθοδοσίας ή αντιγράφων τραπεζικού λογαριασμού που καλύπτουν διάστημα 12 μηνών πριν από την ημερομηνία της αίτησης και/ή έγγραφα τεκμηρίωσης ότι οι αιτούντες θα επωφεληθούν από ή θα αποκτήσουν νομίμως επαρκή οικονομικά μέσα κατά τη διάρκεια της παραμονής τους.
7. Εάν ο σκοπός της επίσκεψης απαιτεί άδεια εργασίας σε ένα ή σε περισσότερα κράτη μέλη, κατά την αίτηση για τη χορήγηση θεώρησης περιοδείας αρκεί να αποδεικνύεται η κατοχή άδειας εργασίας στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο να εξετάσει την αίτηση χορήγησης θεώρησης περιοδείας και να αποφανθεί επί αυτής. Επιτρέπεται στους κατόχους θεώρησης περιοδείας να υποβάλλουν στο κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου ευρίσκονται νομίμως αίτηση χορήγησης της άδειας εργασίας που απαιτείται στο κράτος μέλος το οποίο πρόκειται να επισκεφθούν στη συνέχεια.
8. Τα προξενία δύνανται να απαλλάξουν τον αιτούντα από την υποχρέωση προσκόμισης ενός ή περισσότερων δικαιολογητικών εγγράφων, εάν εργάζεται για ή έχει προσκληθεί από αξιόπιστη εταιρεία, οργανισμό ή ίδρυμα τα οποία γνωρίζει το προξενείο, και ειδικότερα σε διευθυντική θέση ή ως ερευνητής, σπουδαστής, καλλιτέχνης, επαγγελματίας στον πολιτιστικό τομέα, αθλητής ή μέλος προσωπικού με εξειδικευμένη γνώση, εμπειρία και τεχνική εμπειρογνωμοσύνη, και εάν υποβάλλονται στο προξενείο επαρκείς αποδείξεις ως προς αυτό. Επίσης είναι δυνατή η απαλλαγή από την αντίστοιχη υποχρέωση για τα μέλη της στενής οικογένειας του αιτούντα, περιλαμβανομένων συζύγων, τέκνων κάτω των 18 ετών και γονέων τέκνου κάτω των 18 ετών, εάν προτίθενται να ταξιδέψουν μαζί.

Άρθρο 6

Εξέταση της αίτησης και λήψη σχετικής απόφασης

1. Ισχύουν τα άρθρα 16 και 17, το άρθρο 18 παράγραφοι 1, 4, 5, 9, 10 και 11, το άρθρο 19 και το άρθρο 20 παράγραφος 4 τελευταία πρόταση, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x [κώδικας θεωρήσεων (αναδιατύπωση)].
2. Επιπλέον των επαληθεύσεων που προβλέπονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x [κώδικας θεωρήσεων (αναδιατύπωση)] για την

αξιολόγηση του παραδεκτού της αίτησης, το αρμόδιο προξενείο επαληθεύει εάν το ταξιδιωτικό έγγραφο πληροί την απαίτηση που ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3.

3. Η εξέταση της αίτησης για τη χορήγηση θεώρησης περιοδείας περιλαμβάνει ιδιαίτερα την αξιολόγηση του κατά πόσον οι αιτούντες διαθέτουν επαρκή οικονομικά μέσα για τη συντήρησή τους κατά τη συνολική διάρκεια της προβλεπόμενης παραμονής, περιλαμβανομένης της στέγασής τους, εκτός εάν παρέχεται από την εταιρεία, τον οργανισμό ή το ίδρυμα που τους προσκαλεί ή τους φιλοξενεί.
4. Η εξέταση της αίτησης για τη χορήγηση θεώρησης περιοδείας και η συναφής λήψη απόφασης διενεργούνται ανεξάρτητα από τυχόν παραμονή που έχει εγκριθεί δυνάμει θεωρήσεων βραχείας διάρκειας που έχουν εκδοθεί στο παρελθόν ή δυνάμει απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης βραχείας διάρκειας, θεωρήσεων μακράς διάρκειας ή αδειών διαμονής.
5. Η λήψη της απόφασης επί της αίτησης πραγματοποιείται εντός 20 ημερολογιακών ημερών από την ημερομηνία υποβολής παραδεκτής αίτησης. Κατ' εξαίρεση, το εν λόγω χρονικό διάστημα μπορεί να παραταθεί έως 40 ημερολογιακές ημέρες κατά μέγιστο.

Άρθρο 7

Χορήγηση της θεώρησης περιοδείας

1. Ισχύει το άρθρο 21 παράγραφος 6, το άρθρο 24 παράγραφοι 1, 3 και 4, το άρθρο 25, το άρθρο 26 παράγραφοι 1 και 5, τα άρθρα 27 και 28, το άρθρο 29 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία (i) έως (iii), (v) και (vi) και στοιχείο β), και το άρθρο 29 παράγραφοι 3 και 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x [κώδικας θεωρήσεων (αναδιατύπωση)].
2. Η θεώρηση περιοδείας επιτρέπει πολλαπλές εισόδους στο έδαφος όλων των κρατών μελών, με την επιφύλαξη της παραγράφου 5.
3. Η διάρκεια της επιτρεπόμενης παραμονής αποφασίζεται βάσει διεξοδικής εξέτασης της αίτησης. Η διάρκεια της επιτρεπόμενης παραμονής δεν υπερβαίνει το ένα έτος, αλλά μπορεί να παραταθεί έως και ένα ακόμη έτος, σύμφωνα με το άρθρο 8.
4. Η περίοδος ισχύος της θεώρησης περιοδείας αντιστοιχεί στη διάρκεια της επιτρεπόμενης παραμονής.
5. Εάν ο αιτών είναι κάτοχος ταξιδιωτικού εγγράφου αναγνωρισμένου από ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, εάν όχι όλα, η θεώρηση περιοδείας ισχύει για το έδαφος των κρατών μελών τα οποία αναγνωρίζουν το ταξιδιωτικό έγγραφο, υπό τον όρο ότι η προβλεπόμενη παραμονή δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών στο έδαφος των οικείων κρατών μελών.
6. Η θεώρηση περιοδείας χορηγείται σύμφωνα με τον ενιαίο τύπο θεώρησης που καθορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1683/95⁴³ του Συμβουλίου με σημείωση του γράμματος «Τ» στο πεδίο που διευκρινίζει τον τύπο θεώρησης.
7. Επιπλέον των λόγων απόρριψης που απαριθμούνται στο άρθρο 29 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x [κώδικας θεωρήσεων (αναδιατύπωση)], απορρίπτεται η αίτηση χορήγησης θεώρησης εάν οι αιτούντες δεν προσκομίσουν:

⁴³ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1683/95 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1995, για την καθιέρωση θεώρησης ενιαίου τύπου (ΕΕ L 164 της 14.7.1995, σ. 1).

- α) επαρκείς αποδείξεις ότι προτίθενται να παραμείνουν στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών για διάστημα άνω των 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών χωρίς να παραμείνουν για διάστημα άνω των 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών στο έδαφος ενός από αυτά τα κράτη μέλη·
- β) απόδειξη ότι διαθέτουν ασφάλιση ασθενείας για όλους τους κινδύνους που κατά κανόνα καλύπτονται για τους υπηκόους των κρατών μελών τα οποία πρόκειται να επισκεφθούν.
8. Η απόφαση απόρριψης και οι λόγοι στους οποίους βασίζεται κοινοποιούνται στον αιτούντα με το τυποποιημένο υπόδειγμα που προβλέπεται στο παράρτημα II.

Άρθρο 8

Τροποποίηση χορηγηθείσας θεώρησης

1. Ισχύει το άρθρο 30 παράγραφοι 1, 3, 6 και 7 και το άρθρο 31 παράγραφοι 1 έως 5, 7 και 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x [κώδικας θεωρήσεων (αναδιατύπωση)].
2. Επιπλέον της δυνατότητας παράτασης για ειδικούς λόγους που ορίζονται στο άρθρο 30 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x [κώδικας θεωρήσεων (αναδιατύπωση)], οι κάτοχοι θεώρησης περιοδείας μπορούν να αιτηθούν την παράταση εντός του εδάφους του κράτους μέλους το νωρίτερο 90 ημέρες και το αργότερο 15 ημέρες πριν τη λήξη της θεώρησης περιοδείας που κατέχουν.
3. Το προξενείο του κράτους μέλους το οποίο πρόκειται να επισκεφθεί στη συνέχεια ο κάτοχος της θεώρησης περιοδείας είναι αρμόδιο να εξετάσει την αίτηση παράτασης και να λάβει τη σχετική απόφαση.
4. Οι αιτούντες ζητούν την παράταση υποβάλλοντας συμπληρωμένο έντυπο αίτησης όπως ορίζεται στο παράρτημα I.
5. Για κάθε αίτηση παράτασης χρεώνεται τέλος 30 ευρώ.
6. Όσον αφορά την άδεια εργασίας, ισχύει το άρθρο 5 παράγραφος 7 σχετικά με τις παρατάσεις, κατά περίπτωση.
7. Οι αποφάσεις λαμβάνονται εντός 15 ημερολογιακών ημερών από την ημερομηνία υποβολής αίτησης παράτασης.
8. Όταν υποβάλλουν αίτηση παράτασης, οι αιτούντες αποδεικνύουν ότι εξακολουθούν να πληρούν τους όρους εισόδου και χορήγησης θεώρησης και να συμμορφώνονται με την απαίτηση να μην παραμείνουν για διάστημα άνω των 90 ημερών εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών στο έδαφος ενός κράτους μέλους.
9. Κατά την εξέταση αίτησης παράτασης, η αρμόδια αρχή δύναται σε αιτιολογημένες περιπτώσεις να καλεί σε συνέντευξη τους αιτούντες και να ζητά πρόσθετα έγγραφα.
10. Η παράταση δεν υπερβαίνει το ένα έτος και η συνολική διάρκεια επιτρεπόμενης παραμονής, δηλαδή η διάρκεια της αρχικά επιτρεπόμενης παραμονής μαζί με την παράτασή της, δεν υπερβαίνουν τα δύο έτη.
11. Η απόφαση απόρριψης της αίτησης παράτασης και οι λόγοι στους οποίους βασίζεται κοινοποιούνται στον αιτούντα με το τυποποιημένο υπόδειγμα που προβλέπεται στο παράρτημα II.
12. Οι αιτούντες των οποίων η αίτηση παράτασης έχει απορριφθεί έχουν δικαίωμα προσφυγής κατά της απόφασης. Η προσφυγή ασκείται κατά του κράτους μέλους που

έχει λάβει την τελική απόφαση επί της αιτήσεως παράτασης και σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο. Τα κράτη μέλη παρέχουν στους αιτούντες αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με την ακολουθητέα διαδικασία σε περίπτωση προσφυγής, όπως διευκρινίζεται στο παράρτημα II.

13. Η απόφαση σχετικά με την κατάργηση ή ανάκληση θεώρησης περιοδείας και οι λόγοι στους οποίους βασίζεται κοινοποιούνται στον αιτούντα με το τυποποιημένο υπόδειγμα που προβλέπεται στο παράρτημα II.

Κεφάλαιο III – Διοικητική διαχείριση και οργάνωση

Άρθρο 9

Διοικητική διαχείριση και οργάνωση

1. Ισχύουν τα άρθρα 35 έως 43, το άρθρο 45, το άρθρο 52 παράγραφος 1 στοιχεία α), γ) έως στ) και η), και το άρθρο 52 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x [κώδικας θεωρήσεων (αναδιατύπωση)].
2. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν ετήσιες στατιστικές σχετικά με τις θεωρήσεις περιοδείας, σύμφωνα με το παράρτημα III. Οι στατιστικές υποβάλλονται στην Επιτροπή πριν την 1η Μαρτίου κάθε έτους για το προηγούμενο ημερολογιακό έτος.
3. Οι πληροφορίες σχετικά με τα χρονικά όρια για την εξέταση των αιτήσεων που παρέχονται στο ευρύ κοινό, που αναφέρονται στο άρθρο 45 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x [κώδικας θεωρήσεων (αναδιατύπωση)] περιλαμβάνουν επίσης τα χρονικά όρια για τις θεωρήσεις περιοδείας, όπως ορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 5 του παρόντος κανονισμού.
4. Στο πλαίσιο της τοπικής συνεργασίας Σένγκεν, κατά την έννοια του άρθρου 46 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x [κώδικας θεωρήσεων (αναδιατύπωση)], πραγματοποιείται ανταλλαγή στατιστικών τριμήνου σχετικά με τις αιτήσεις για τη χορήγηση θεώρησης περιοδείας που έχουν υποβληθεί, εγκριθεί και απορριφθεί, καθώς και σχετικά με πληροφορίες που αφορούν τις κατηγορίες αιτούντων.

Κεφάλαιο IV - Τελικές διατάξεις

Άρθρο 10

Οδηγίες σχετικά με την πρακτική εφαρμογή του παρόντος κανονισμού

Η Επιτροπή θεσπίζει μέσω εκτελεστικών πράξεων τις επιχειρησιακές οδηγίες σχετικά με την πρακτική εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2.

Άρθρο 11

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που συστήνεται δυνάμει του άρθρου 51 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x [κώδικας θεωρήσεων (αναδιατύπωση)] (η «επιτροπή θεωρήσεων»).

2. Στις περιπτώσεις όπου γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, ισχύει το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 12

Τροποποίηση της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν

Το άρθρο 20 παράγραφος 2 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν, αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η παράγραφος 1 δεν θίγει το δικαίωμα κάθε συμβαλλόμενου μέρους να παρατείνει πέραν των 90 ημερών την παραμονή αλλοδαπού στο έδαφός του υπό εξαιρετικές περιστάσεις.»

Άρθρο 13

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 562/2006 τροποποιείται ως εξής:

(1) Το άρθρο 5 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) είναι κάτοχοι έγκυρης θεώρησης, εάν απαιτείται δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001* του Συμβουλίου, ή κάτοχοι έγκυρης θεώρησης περιοδείας όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x της xxx**, έγκυρου τίτλου διαμονής ή έγκυρης θεώρησης μακράς διάρκειας·

*Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή (ΕΕ L 81 της 21.3.2001, σ. 1)

** Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. xxx/201x του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της xx.xx.201x για τη θέσπιση θεώρησης περιοδείας και την τροποποίηση της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 562/2006 και (ΕΚ) αριθ. 767/2008 (ΕΕ L xxx).»

β) η παράγραφος 1α αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1α. για τον σκοπό της εφαρμογής της παραγράφου 1, ως ημερομηνία εισόδου λογίζεται η πρώτη ημέρα παραμονής στην επικράτεια των κρατών μελών και ως ημερομηνία εξόδου λογίζεται η τελευταία ημέρα παραμονής στην επικράτεια των κρατών μελών. Περίοδοι παραμονής που επιτρέπονται βάσει θεώρησης περιοδείας, τίτλου διαμονής ή θεώρησης παραμονής μακράς διάρκειας δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό της διάρκειας παραμονής στην επικράτεια των κρατών μελών.»

γ) εισάγεται η ακόλουθη παράγραφος 3α:

«3α. Οι παράγραφοι 1 έως 3 εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών για εισόδους που αφορούν παραμονή βάσει έγκυρης θεώρησης περιοδείας.»

(2) Το άρθρο 7 παράγραφος 3 τροποποιείται ως εξής:

α) το στοιχείο αα) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«αα) εάν ο υπήκοος τρίτης χώρας διαθέτει τη θεώρηση ή τη θεώρηση περιοδείας που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο β), ο διεξοδικός έλεγχος κατά την είσοδο θα περιλαμβάνει επίσης εξακρίβωση της ταυτότητας του κατόχου της θεώρησης/θεώρησης περιοδείας και του γνησίου της θεώρησης/θεώρησης περιοδείας, με αναζήτηση στο Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις (VIS) σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 767/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου***.

*** Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 767/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, σχετικά με το Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις (VIS) και την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των κρατών μελών για τις θεωρήσεις μικρής διάρκειας (κανονισμός VIS) (ΕΕ L 218 της 13.8.2008, σ. 60).»

β) η προτελευταία πρόταση του στοιχείου αβ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ωστόσο, σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες υπάρχει αμφιβολία όσον αφορά την ταυτότητα του κατόχου της θεώρησης ή θεώρησης περιοδείας ή/και το γνήσιο της θεώρησης ή θεώρησης περιοδείας, διενεργείται συστηματικά αναζήτηση στο VIS με χρήση του αριθμού της αυτοκόλλητης θεώρησης σε συνδυασμό με την επαλήθευση των δακτυλικών αποτυπωμάτων.»

γ) Στο στοιχείο γ), το σημείο i) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«(i) επαλήθευση ότι το πρόσωπο είναι κάτοχος έγκυρης θεώρησης, εάν απαιτείται δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001, ή έγκυρης θεώρησης περιοδείας, εκτός εάν είναι κάτοχος έγκυρου τίτλου διαμονής ή έγκυρης θεώρησης μακράς διάρκειας· η εν λόγω επαλήθευση ενδέχεται να περιλαμβάνει αναζήτηση στο VIS σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 767/2008.»

Άρθρο 14

Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 767/2008

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 767/2008 τροποποιείται ως εξής:

(1) Το άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ο παρών κανονισμός καθορίζει τον σκοπό, τις λειτουργίες καθώς και τις αρμοδιότητες του συστήματος πληροφοριών για τις θεωρήσεις (VIS), όπως προβλέπεται στο άρθρο 1 της απόφασης 2004/512/ΕΚ. Θεσπίζει τους όρους και τις διαδικασίες για την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με τις αιτήσεις χορήγησης θεωρήσεων βραχείας διάρκειας και θεωρήσεων περιοδείας, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x της xxx* και σχετικά με αποφάσεις που λαμβάνονται ως προς αυτές, συμπεριλαμβανομένων αποφάσεων ακύρωσης, ανάκλησης ή παράτασης της θεώρησης, προκειμένου να διευκολύνεται η εξέταση αυτών των αιτήσεων και η λήψη των συναφών αποφάσεων.

* Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. xxx/201x του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της xx.xx.201x για τη θέσπιση θεώρησης περιοδείας και την τροποποίηση της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 562/2006 και (ΕΚ) αριθ. 767/2008 (ΕΕ L xxx).»

(2) Το άρθρο 4 τροποποιείται ως εξής:

α) στο σημείο 1 προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

«ε) «θεώρηση περιοδείας» όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x.»

β) Τα σημεία 4 και 5 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. ως «έντυπο αίτησης» νοείται το τυποποιημένο έντυπο αίτησης θεώρησης που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού xxx/201x [κώδικας θεωρήσεων (αναδιατύπωση)] ή στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x·

5. ως «αιτών» νοείται κάθε πρόσωπο που υπόκειται σε υποχρέωση θεώρησης δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001** του Συμβουλίου, το οποίο έχει υποβάλει αίτηση θεώρησης ή κάθε πρόσωπο που έχει υποβάλει αίτηση θεώρησης περιοδείας δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. xxx/201x·

*Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή (ΕΕ L 81 της 21.3.2001, σ. 1).»

3) Στο άρθρο 14 παράγραφος 2, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο ε):

«ε) υποβολή αίτησης παράτασης από τον κάτοχο θεώρησης περιοδείας και εφόσον εξακολουθεί να πληροί τους όρους.»

Άρθρο 15

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

Έως [τρία έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού] η Επιτροπή αξιολογεί την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 16

Έναρξη ισχύος

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
2. Ισχύει από την [6 μήνες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού].
3. Το άρθρο 12 παράγραφος 5 ισχύει [πέντε έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού].
4. Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος